

C. WZAJEMNE UZNAWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

I. OGÓLNY SYSTEM

31992 L 0051: Dyrektywa Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniająca dyrektywę 89/48/EWG (Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 25) zmieniona przez:

- 31994 L 0038: Dyrektywa Komisji 94/38/WE z dnia 26.7.1994 r. (Dz.U. L 217 z 23.8.1994, str. 8),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31995 L 0043: Dyrektywa Komisji 95/43/WE z dnia 20.7.1995 r. (Dz.U. L 184 z 3.8.1995, str. 21),
- 31997 L 0038: Dyrektywa Komisji 97/38/WE z dnia 20.6.1997 r. (Dz.U. L 184 z 12.7.1997, str. 31),
- 32000 L 0005: Dyrektywa Komisji 2000/5/WE z dnia 25.2.2000 r. (Dz.U. L 54 z 26.2.2000, str. 42),
- 32001 L 0019: Dyrektywa 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14.5.2001 r. (Dz.U. L 206 z 31.7.2001, str. 1).

W załączniku C „SPIS KURSÓW O SZCZEGÓLNYM PROFILU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 LIT. a) AKAPIT PIERWSZY TIRET DRUGIE PKT ii)”:

- (a) W pozycji „1. Dziedzina paramedyczna i socjo-pedagogiczna” przed pozycją dotyczącą Niemiec wprowadza się następującą pozycję:

„w Republice Czeskiej
szkolenia przygotowujące do zawodu:

- asystent sanitarny („Zdravotnický asistent”),
którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 13 lat, w tym co najmniej 8 lat kształcenia podstawowego i 4 lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim w medycznej szkole średniej, zakończone egzaminem „maturitní zkouška”.
- asystent dietetyk („Nutriční asistent”),
którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 13 lat, w tym co najmniej 8 lat kształcenia podstawowego i 4 lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim w medycznej szkole średniej, zakończone egzaminem „maturitní zkouška”.

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„na Cyprze:

szkolenia przygotowujące do zawodu:

- technik dentystyczny („οδοντοτεχνίτης”),

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 14 lat, w tym zawierające co najmniej 6 lat kształcenia podstawowego, 6 lat kształcenia na poziomie średnim i 2 lata pomaturalnego kształcenia zawodowego, a następnie 1 rok stażu zawodowego.

- optyk („τεχνικός οπτικός”),

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 14 lat, w tym co najmniej 6 lat kształcenia podstawowego, 6 lat kształcenia na poziomie średnim i 2 lata kształcenia pomaturalnego, a następnie 1 rok stażu zawodowego.

na Łotwie:

szkolenia przygotowujące do zawodu:

- pomoc dentystyczna („zobārstniecības māsa”),

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 13 lat, w tym co najmniej 10 lat nauki w szkole powszechnej i 2 lata kształcenia zawodowego w szkole medycznej, a następnie 3 lata stażu zawodowego zakończonego egzaminem dającym świadectwo w tej specjalności.

- biomedyczny technik laborant („biomedicīnas laborants”),

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 12 lat, w tym co najmniej 10 lat nauki w szkole powszechnej i 2 lata kształcenia zawodowego w szkole medycznej, a następnie 2 lata stażu zawodowego zakończonego egzaminem dającym świadectwo w tej specjalności.

- technik dentystyczny („zobu tehniks”),

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 12 lat, w tym co najmniej 10 lat nauki w szkole powszechnej i 2 lata kształcenia zawodowego w szkole medycznej, a następnie 2 lata stażu zawodowego zakończonego egzaminem dającym świadectwo w tej specjalności.

- technik farmaceutyczny („farmaceutiční asistent”),

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 12 lat, w tym co najmniej 10 lat nauki w szkole powszechnej i 2 lata kształcenia zawodowego w szkole medycznej zakończonego specjalnym egzaminem końcowym, a następnie co najmniej 17 tygodni stażu zawodowego;

oraz po pozycji dotyczącej Austrii:

„na Słowacji

szkolenia przygotowujące do zawodu:

- nauczyciel w sekcji tańca w podstawowych szkołach artystycznych („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách”),

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 14,5 roku, w tym 8 lat kształcenia podstawowego, 4 lata nauki w średniej szkole specjalistycznej i 5 semestrów kursu nauczania tańca.

- wychowawca w specjalnych placówkach edukacyjnych i placówkach służb socjalnych ("vychovávateľ" v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb")

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 14 lat, w tym 8/9 lat kształcenia podstawowego, 4 lata nauki w średniej szkole pedagogicznej lub innej szkole średniej oraz 2 lata dodatkowych studiów pedagogicznych w niepełnym wymiarze czasu."

- (b) W pozycji „2. Sektor mistrzowski (Master/Meister/Maître), odpowiadający kursom kształcącym i szkoleniowym w zakresie działalności rzemieślniczej nieobjętej dyrektywami wymienionymi w załączniku A” dodaje się następujące pozycje:

„W Polsce:

szkolenia przygotowujące do zawodu:

- „Nauczyciel praktycznej nauki zawodu”,

którym odpowiada kształcenie trwające:

- albo 8 lat kształcenia podstawowego i 5 lat kształcenia zawodowego na poziomie szkoły średniej lub równoważnego kształcenia średniego w odpowiednich dziedzinach, a następnie kurs pedagogiczny trwający co najmniej 150 godzin, kurs bezpieczeństwa i higieny pracy i 2 lata stażu zawodowego w zawodzie, którego będzie nauczać;
- albo 8 lat kształcenia podstawowego i 5 lat kształcenia zawodowego na poziomie szkoły średniej oraz dyplom ukończenia pedagogicznego studium technicznego;

- lub 8 lat kształcenia podstawowego i 2-3 lata zasadniczego kształcenia zawodowego i co najmniej 3 lata doświadczenia zawodowego poświadczanego tytułem mistrza w danym zawodzie, po którym następuje przygotowanie pedagogiczne w wymiarze co najmniej 150 godzin.

na Słowacji

szkolenia przygotowujące do zawodu:

- mistrz kształcenia zawodowego - („majster odbornej výchovy”),

któremu odpowiada kształcenie trwające co najmniej 12 lat, w tym 8 lat kształcenia podstawowego, 4 lata kształcenia zawodowego (pełne kształcenie zawodowe na poziomie średnim i/lub staż na odpowiednich (podobnych) kursach zawodowych lub praktykach), doświadczenie zawodowe trwające co najmniej 3 lata w dziedzinie, w której odbyte było kształcenie lub staż oraz dodatkowe studia pedagogiczne na wydziale pedagogicznym lub na uniwersytecie technicznym, lub pełne wykształcenie na poziomie średnim i staż na odpowiednich (podobnych) kursach zawodowych lub praktykach, doświadczenie zawodowe trwające 3 lata w dziedzinie, w której odbyte było kształcenie lub praktyka oraz dodatkowe studia pedagogiczne na wydziale pedagogicznym, lub do 1 września 2005 r. kształcenie specjalistyczne w dziedzinie pedagogiki specjalnej odbyte w centrach metodycznych dla mistrzów kształcenia zawodowego w szkołach specjalnych bez dodatkowych studiów pedagogicznych.”

- (c) W pozycji „3. Sektor żeglugi morskiej a) żegluga morská” przed pozycją dotyczącą Danii dodaje się następującą pozycję:

„w Republice Czeskiej:

szkolenia przygotowujące do zawodu:

- asystent pokładowy („Palubní asistent”)
- oficer odpowiedzialny za wachtę nawigacyjną („Námořní poručík”)
- starszy oficer ("První palubní důstojník")
- kapitan statku ("Kapitán")
- asystent maszynowy ("Strojní asistent")
- oficer mechanik wachtowy ("Strojní důstojník")
- drugi oficer mechanik ("Druhý strojní důstojník")
- starszy mechanik ("První strojní důstojník")
- elektryk ("Elektrotechnik")
- pierwszy elektryk ("Elektrodůstojník")

- (d) W pozycji „3. Sektor żeglugi morskiej, a) żegluga morská dodaje się następujące pozycje pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Na Łotwie

szkolenia przygotowujące do zawodu:

- dla oficera elektryka okrętowego („Kuģu elektromehāniks”)
- dla mechanika chłodniczego ("Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists")

(e) W pozycji „3. Sektor żeglugi morskiej, a) żegluga morska” dodaje się następujące pozycje po wyrazach, „ którym odpowiada kształcenie trwające” i przed pozycją dotyczącą Danii:

„– w Republice Czeskiej,

– dla asystenta pokładowego („Palubní asistent”),

1. Osoba, która ukończyła 20 lat.
2. (a) Akademia morska lub inna wyższa szkoła morska - wydział nawigacji, oba szkolenia muszą być zakończone egzaminem „maturitní zkouška”; oraz zatwierdzona praktyka morska nie krótsza niż sześć miesięcy na statku podczas studiów, lub

(b) Zatwierdzona praktyka morska nie krótsza niż dwa lata w charakterze marynarza wchodzącego w skład wachty nawigacyjnej na statku i ukończenie zatwierdzonego szkolenia odpowiadającego standardom umiejętności wymienionych w sekcji A-II/1 kodeksu STCW (Międzynarodowej Konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht) zatwierdzonego przez akademię morską lub inną wyższą szkołę morską jako stronę Konwencji STCW, oraz zdanie egzaminu przed komisją egzaminacyjną uznaną przez MTC (Komitet Transportu Morskiego Republiki Czeskiej).

- dla oficerów odpowiedzialnych za wachtę nawigacyjną („Námořní poručík”),
 1. Zatwierdzona praktyka morska w charakterze asystenta pokładowego na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 500 trwająca co najmniej 6 miesięcy w przypadku absolwentów akademii morskiej lub innej wyższej szkoły morskiej lub 1 rok w przypadku absolwentów zatwierdzonych kursów, w tym co najmniej 6 miesięcy praktyki w charakterze marynarza wchodzącego w skład wachty nawigacyjnej.
 2. Całkowicie uzupełniony oraz zatwierdzony dziennik pokładowy szkolenia kadetów na marynarzy.

- dla starszego oficera („První palubní důstojník”),

Świadectwo uprawnień oficera odpowiedzialnego za wachty nawigacyjne na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 500 oraz trwająca co najmniej 12 miesięcy zatwierdzona praktyka morska w tym charakterze.

- dla kapitana statku („Kapitán”),

Świadectwo służby w charakterze kapitana na statkach o tonażu brutto pomiędzy 500 i 3000.

Świadectwo uprawnień drugiego oficera na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 3000 oraz trwająca co najmniej 6 miesięcy zatwierdzona praktyka morska w charakterze drugiego oficera na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 500 oraz trwająca co najmniej 6 miesięcy zatwierdzona praktyka morska w charakterze drugiego oficera na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 3000.

- dla asystenta maszynowego („Strojní asistent”),
 1. Osoba, która ukończyła 20 lat.
 2. Akademia morská lub inna wyższa szkoła morská - wydział inżynierii morskiej i zatwierdzona praktyka morská nie krótsza niż 6 miesięcy na statkach w czasie studiów.
- dla oficera mechanika wachtowego („Strojní důstojník”),

Zatwierdzona praktyka morská w charakterze motorzysty wachtowego trwająca co najmniej 6 miesięcy w przypadku absolwentów akademii morskiej lub innej wyższej szkoły morskiej.

- dla drugiego oficera mechanika („Druhý strojní důstojník”),

Zatwierdzona praktyka morská trwająca co najmniej 12 miesięcy w charakterze trzeciego oficera mechanika na statkach zasilanych urządzeniami napędowymi o mocy równej lub większej niż 750 kW.

- dla starszego mechanika („První strojní důstojník”),

Właściwe świadectwo służby w charakterze drugiego oficera mechanika okrętowego na statkach zasilanych urządzeniami napędowymi o mocy równej lub większej niż 3000 kW i mający nie mniej niż 6 miesięcy zatwierdzonej praktyki morskiej w tym charakterze.

- dla elektryka („Elektrotechnik”),

1. Osoba, która ukończyła 18 lat.
2. Wydział inżynieryjno-elektroniczny akademii morskiej lub innej, lub szkoła techniczna lub szkoła wyższa o kierunku elektrotechnicznym, wszystkie szkolenia muszą być zakończone egzaminem „maturitní zkouška” i trwająca co najmniej 12 miesięcy zatwierdzona praktyka w dziedzinie inżynierii elektrotechnicznej.

- pierwszego elektryka („Elektrodůstojník”),

1. Akademia morską lub wyższą szkołę morską - wydział elektrotechniki okrętowej lub inna akademia lub policealna szkoła o specjalności elektrotechniki; wszystkie szkolenia muszą być zakończone egzaminem „maturitní zkouška” lub egzaminem państwowym.
2. Zatwierdzona praktyka morską w charakterze elektryka trwająca co najmniej 12 miesięcy w przypadku absolwentów akademii lub szkoły wyższej, lub 24 miesięcy w przypadku absolwentów szkoły średniej.

(f) W pozycji „3. Sektor żeglugi morskiej, a) żegluga morska” dodaje się następujące pozycje po wyrazach, „ którym odpowiada kształcenie trwające” oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Niderlandów:

- na Łotwie:
- dla oficera elektryka okrętowego („Kuģu elektromehānikis”),
 1. Osoba, która ukończyła 18 lat.
 2. Wymagane co najmniej 12 lat i 6 miesięcy nauki, w tym co najmniej 9 lat kształcenia podstawowego i co najmniej 3 lata kształcenia zawodowego. Dodatkowo wymagana jest praktyka morska trwająca co najmniej 6 miesięcy w charakterze elektryka okrętowego lub pomocnika inżyniera elektronika na statkach o mocy silnika wyższej niż 750 kW. Kształcenie zawodowe jest zakończone specjalnym egzaminem przeprowadzanym przez właściwy organ zgodnie z programem szkolenia zatwierdzonym przez Ministerstwo Transportu,

– dla mechanika chłodniczego („kuģa saldēšanas iekārtu maģinists”),

1. Osoba, która ukończyła 18 lat.

2. Wymagane co najmniej 13 lat nauki, w tym co najmniej 9 lat kształcenia podstawowego i co najmniej 3 lata kształcenia zawodowego. Dodatkowo wymagana jest praktyka morska w charakterze pomocnika inżyniera urządzeń chłodzących trwająca co najmniej 12 miesięcy. Kształcenie zawodowe jest zakończone specjalnym egzaminem przeprowadzanym przez właściwy organ zgodnie programem szkolenia zatwierdzonym przez Ministerstwo Transportu”,

(g) w pozycji „4. Sektor techniczny” przed pozycją dotyczącą Włoch dodaje się następującą pozycję:

„w Republice Czeskiej
szkolenia przygotowujące do zawodu:

– autoryzowany technik, autoryzowany pracownik budowlany („autorizovaný technik, autorizovaný stavitel”),

którym odpowiada kształcenie zawodowe trwające co najmniej 9 lat, w tym 4 lata technicznego średniego wykształcenia zakończonego egzaminem „maturitní zkouška” (egzamin średniej szkoły technicznej), 5 lat doświadczenia zawodowego zakończonego testem kwalifikacji zawodowych w celu podejmowania niektórych czynności zawodowych w dziedzinie budownictwa (zgodnie z ustawą nr 50/1976 Sb. (ustawa o budownictwie) i ustawą nr 360/1992 Sb.).

- maszynista („Fyzická osoba řídící drážní vozidlo”),

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 12 lat, w tym co najmniej 8 lat kształcenia podstawowego i co najmniej 4 lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”, oraz zakończonego egzaminem państwowym wprowadzania w ruch pojazdów.

- technik przeglądu trakcji („Drážní revizní technik”)

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 12 lat, w tym co najmniej 8 lat kształcenia podstawowego i 4 lata kształcenia zawodowego w średniej szkole mechanicznej lub elektrycznej zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”.

- instruktor jazdy („Učitel autoškoly”),

osoba która ukończyła 24 lata, mająca wykształcenie trwające co najmniej 12 lat, w tym co najmniej 8 lat kształcenia podstawowego i co najmniej 4 lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim nastawionego na ruch drogowy lub mechanikę zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”.

- technik administracji kontroli technicznej pojazdów („Kontrolní technik STK”),

osoba która ukończyła 21 lat, wymagane co najmniej 12 lat nauki, w tym co najmniej 8 lat kształcenia podstawowego i co najmniej 4 lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”, a następnie co najmniej 2 lata praktyki technicznej; zainteresowana osoba musi posiadać prawo jazdy, zaświadczenie o niekaralności oraz ukończyć specjalne szkolenie dla państwowych techników trwające co najmniej 120 godzin oraz zdać egzamin.

- mechanik odpowiedzialny za kontrolę emisji samochodowych („Mechanik měření emisí”),

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 12 lat, w tym co najmniej 8 lat kształcenia podstawowego i co najmniej 4 lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”, ponadto zgłaszający musi ukończyć co najmniej trzyletnią techniczną praktykę i specjalne szkolenie dla „mechaników odpowiedzialnych za kontrolę emisji samochodowych” trwające 8 godzin oraz zdać egzamin.

- kapitan statku klasy I („Kapitán I. třídy”),

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 15 lat, w tym 8 lat kształcenia podstawowego i 3 lata kształcenia zawodowego zakończonego egzaminem „maturitní zkouška” i kończące się egzaminem potwierdzonym świadectwem posiadanych umiejętności. Po kształceniu zawodowym musi nastąpić czteroletnia praktyka zawodowa zakończonego egzaminem.

- konserwator zabytków stanowiących dzieła rzemiosła artystycznego („restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel”),

którym odpowiada kształcenie trwające 12 lat, jeżeli zawiera pełne kształcenie techniczne na poziomie średnim na kursie konserwatorskim, lub 10 do 12 lat studiów na kursach spokrewnionych, ponad 5 lat doświadczenia zawodowego w przypadku pełnego kształcenia technicznego na poziomie średnim zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”, lub 8 lat stażu zawodowego w przypadku technicznego kształcenia na poziomie średnim z końcowym egzaminem praktycznym.

- konserwator dzieł sztuki, które nie są zabytkami i są przechowywane w kolekcjach muzeów i galerii oraz innych przedmiotów o wartości kulturowej („restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty”),

którym odpowiada kształcenie trwające 12 lat oraz 5 lat stażu zawodowego w przypadku pełnego kształcenia na poziomie średnim na kursach konserwatorskich zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”.

- zarządzający odpadami („odpadový hospodář”),

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 12 lat, w tym co najmniej 8 lat kształcenia podstawowego i co najmniej 4 lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem „maturitní zkouška” i co najmniej 5 lat doświadczenia w sektorze zarządzania odpadami w ciągu ostatnich 10 lat.

- zarządzający technicznymi pracami wybuchowymi („Technický vedoucí odstřelů”),

którym odpowiada kształcenie trwające co najmniej 12 lat, w tym co najmniej 8 lat kształcenia podstawowego i co najmniej 4 lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”,

po których następują:

- 2 lata stażu w charakterze strzałowego pod ziemią (dla działań podziemnych) lub 1 rok na powierzchni (dla działań naziemnych), w tym 6 miesięcy w charakterze pomocnika strzałowego;
- kurs trwający 100 godzin, obejmujący teoretyczne i praktyczne szkolenie zakończone egzaminem przed odpowiednim Okręgowym Urzędem Górnictwa;
- sześciomiesięczny lub dłuższy staż zawodowy w planowaniu i wykonywaniu dużych prac wybuchowych;
- kurs trwający 32 godziny obejmujący teoretyczne i praktyczne szkolenie zakończone egzaminem przed Czeskim Urzędem Górnictwa;”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Na Łotwie

szkolenia przygotowujące do zawodu:

- pomocnik maszynisty lokomotywy („vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs”),
 - osoba, która ukończyła 18 lat.

- wymagane co najmniej 12 lat nauki, w tym co najmniej 8 lat kształcenia podstawowego i co najmniej 4 lata kształcenia zawodowego; kształcenie zawodowe zakończone specjalnym egzaminem u pracodawcy; świadectwo uprawnień wydawany przez właściwy organ na okres 5 lat.”

i po pozycji dotyczącej Austrii:

„W Polsce:

szkolenia przygotowujące do zawodu:

- diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań,

którym odpowiada 8 lat kształcenia podstawowego, 5 lat kształcenia w średniej szkole technicznej o specjalności samochodowej i 3 lata praktyki w stacji obsługi pojazdów lub w warsztacie naprawy pojazdów, obejmującej 51 godzin szkolenia podstawowego w zakresie kontroli technicznej pojazdu i zdanie egzaminu potwierdzającego kwalifikacje.
- diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów,

którym odpowiada 8 lat kształcenia podstawowego, 5 lat kształcenia w średniej szkole technicznej o specjalności samochodowej oraz 4 lata praktyki w stacji obsługi pojazdów lub w warsztacie naprawy pojazdów, obejmującej 51 godzin szkolenia podstawowego w zakresie kontroli technicznej pojazdów i zdanie egzaminu potwierdzającego kwalifikacje,

- Diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów wymagane:

którym odpowiada 8 lat kształcenia podstawowego i 5 lat kształcenia w średniej szkole technicznej o specjalności samochodowej oraz 4 lata potwierdzonej praktyki w stacji obsługi pojazdów lub w warsztacie naprawy pojazdów, lub

8 lat kształcenia podstawowego i 5 lat kształcenia w średniej szkole technicznej o specjalności innej niż samochodowa i 8 lat potwierdzonej praktyki w stacji obsługi pojazdów lub w warsztacie naprawy pojazdów,

obejmującej w całości 113 godzin pełnego szkolenia zawierającego szkolenie podstawowe i specjalistyczne, z egzaminem po każdym etapie.

Ilość godzin i ogólny zakres poszczególnych kursów w ramach pełnego szkolenia diagnostów są odrębnie określone w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 28 listopada 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do diagnostów (Dz. U. z 2002 r., Nr 208, poz. 1769).

- Dyżurny ruchu,

którym odpowiada 8 lat kształcenia podstawowego i 4 lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim o specjalności transport kolejowy oraz szkolenie przygotowawcze do pracy w charakterze dyżurnego ruchu trwające 45 dni i zdanie egzaminu potwierdzającego kwalifikacje, lub

którym odpowiada 8 lat kształcenia podstawowego i 5 lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim o specjalności transport kolejowy oraz szkolenie przygotowawcze do pracy w charakterze dyżurnego ruchu trwające 63 dni i zdanie egzaminu potwierdzającego kwalifikacje.

II. ZAWODY PRAWNICZE

1. 31977 L 0249: Dyrektywa Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mająca na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług (Dz.U. L 78 z 26.3.1977, str.17), zmieniona przez:

- 11979 H: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str.17),
- 11985 I: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii oraz Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 23),

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),

W artykule 1 ustęp 2 dodaje się następujące wyrazy:

„Republika Czeska	Advokát
Estonia	Vandeadvokaat
Cypr	Δικηγόρος
Łotwa	Zvērināts advokāts
Litwa	Advokatas
Węgry	Ügyvéd
Malta	Avukat/Prokuratur Legali
Polska	Adwokat/Radca prawny
Słowenia	Odvetnik/Odvetnica
Słowacja	Advokát/Komerčný právnik”.

2. 31998 L 0005: Dyrektywa 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mająca na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w Państwie Członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 77 z 14.3.1998, str. 36).

W artykule 1 ustęp 2 litera a), pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą pozycję:

„Republika Czeska Advokát”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Estonia Vandeadvokaat”,

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Cypr	Δικηγόρος
Łotwa	Zvērināts advokāts
Litwa	Advokatas”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Węgry	Ügyvéd
Malta	Avukat/Prokuratur Legali”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska Adwokat/Radca prawny”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Słowenia
Słowacja

Odvetnik/Odvetnica
Advokát/Komerčný právnik”.

III. ZAWODY MEDYCZNE I PARAMEDYCZNE

1. Lekarze

31993 L 0016: Dyrektywa Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mająca na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz.U. L 165 z 7.7.1993, str. 1), zmieniona przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31997 L 0050: Dyrektywa 97/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6.10.1997 r. (Dz.U. L 291 z 24.10.1997, str. 35),
- 31998 L 0021: Dyrektywa Rady 98/21/WE z dnia 8.4.1998 r. (Dz.U. WE 119 z 22.4.1998, str. 15),
- 31998 L 0063: Dyrektywa Komisji 98/63/WE z dnia 3.9.1998 r. (Dz.U. L 253 z 15.9.1998, str. 24),

- 31999 L 0046: Dyrektywa Komisji 1999/46/WE z dnia 21.5.1999 r. (Dz.U. L 139 z 2.6.1999, str. 25),
 - 32001 L 0019: Dyrektywa 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14.5.2001 r. (Dz.U. L 206 z 31.7.2001, str. 1),
 - 52002 XC 0316(02) Komunikat Komisji z dnia 16.3.2002 r. (Dz.U. C 67 z 16.3.2002, str.26).
- (a) W artykule 9 ustęp 1 po tiret czwarte dodaje się następujące tiret:
- „– data przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji.”;
- (b) W artykule 9 ustęp 2 punkt 1 po tiret czwarte dodaje się następujące tiret:
- „– data przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji.”;
- (c) Po artykule 9 dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 9a

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Republiki Czeskiej potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak czeskie kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów medycznych i prowadzenia praktyki medycznej. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Republiki Czeskiej przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 20 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Estonii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak estońskie kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów medycznych i prowadzenia praktyki medycznej. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Estonii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 21 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Łotwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak łotewskie kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jeśli chodzi o dostęp do zawodów medycznych i prowadzenia praktyki medycznej. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Łotwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

4. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 11 marca 1990 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Litwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak litewskie kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów medycznych i prowadzenia praktyki medycznej. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Litwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

5. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowacji potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słowackie kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów medycznych i prowadzenia praktyki medycznej. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Słowacji przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

6 W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w Jugosławii przed 25 czerwca 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowenii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słoweńskie kwalifikacje w zakresie medycyny i specjalizacji medycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów medycznych i prowadzenia praktyki medycznej. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Słowenii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.”;

- (d) Wprowadza się następujące odniesienia w informacji publikowanej zgodnie z artykułem 41, wskazujące nazwy dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje dla lekarzy ogólnych:

- (i) nazwa dyplomu, świadectwa lub innego dowodu kwalifikacji:

Pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następujące słowa:

„Republika Czeska: diplom o specjalizaci „všeobecné lékařství””

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Estonia: diplom peremeditsiini erialal”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Cypr: Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Γενικού Ιατρού

Łotwa: Ģimenes ārsta sertifikāts

Litwa: Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Węgry: Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány

Malta: Tabib tal-familja”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej ”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Słowenia: Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine

Słowacja: diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo””,

(ii) Nazwy zawodów

Pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii i pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następujące słowa:

„Republika Czeska: všeobecný lékař”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Estonia: Perearst”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

Cypr: Ιατρός Γενικής Ιατρικής

Łotwa: ģimenes (vispārējās prakses) ārsts

Litwa: Šeimos medicinos gydytojas”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Węgry: Háziorvostan szakorvosa

Malta: Mediċina tal-familja”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska: Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Słowenia: Specialist družinske medicine/ Specialistka družinske medicine

Słowacja: Všeobecný lekár”,

- (e) W załączniku A, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą tabelę:

„Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce”
------------------	---	---	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool”	
--------	---	----------------	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού,	Ιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, abbrev.: dr. med. univ.)	Egyetem	
Malta	„Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l- Kirurgija”	Universita` ta' Malta	Ċertifikat ta' registrazzjoni mahruġ mill- Kunsill Mediku ”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza”	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy”
---------	--	--	-----------------------------

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine / doktorica medicine”	Univerza	
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny” („MUDr.”)	Vysoká škola ”	

- (f) W załączniku B, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą tabelę:

„Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví”	
------------------	-----------------------	-----------------------------	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool”	
--------	--	----------------	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	"Sertifikāts" – kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych”	
---------	--	-------------------------------------	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita”	

(g) Załącznik C otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK C

Nazwy szkoleń w zakresie medycyny specjalistycznej

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Anestezjologia Minimalna długość szkolenia: 3 lata		
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimation / Anesthesie reanimatie	
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	
Danmark	Anæstesiologi	
Deutschland	Anästhesiologie	
Eesti	Anestesioloogia	
Ελλάς	Αναισθησιολογία	
España	Anestesiología y Reanimación	
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	
Ireland	Anaesthesia	
Italia	Anestesia e rianimazione	
Κύπρος	Αναισθησιολογία	
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	
Nederland	Anesthesiologie	
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	
Portugal	Anestesiologia	
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito / Anestesiologi och intensivvård	
Sverige	Anestesi och intensivvård	
United Kingdom	Anaesthetics	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Chirurgia ogólna Minimalna długość szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie / Heelkunde	
Česká republika	Chirurgie	
Danmark	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Chirurgie	
Eesti	Üldkirurgia	
Ελλάς	Χειρουργική	
España	Cirugía general y del aparato digestivo	
France	Chirurgie générale	
Ireland	General surgery	
Italia	Chirurgia generale	
Κύπρος	Γενική Χειρουργική	
Latvija	Ķirurgija	
Lietuva	Chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie générale	
Magyarország	Sebészet	
Malta	Kirurgija Ġenerali	
Nederland	Heelkunde	
Österreich	Chirurgie	
Polska	Chirurgia ogólna	
Portugal	Cirurgia geral	
Slovenija	Splošna kirurgija	
Slovensko	Chirurgia	
Suomi/Finland	Yleiskirurgia / Allmän kirurgi	
Sverige	Kirurgi	
United Kingdom	General surgery	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Neurochirurgia Minimalna długość szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/ Belgien	Neurochirurgie	
Česká republika	Neurochirurgie	
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	
Deutschland	Neurochirurgie	
Eesti	Neurokirurgia	
Ελλάς	Νευροχειρουργική	
España	Neurocirugía	
France	Neurochirurgie	
Ireland	Neurological surgery	
Italia	Neurochirurgia	
Κύπρος	Νευροχειρουργική	
Latvija	Neiroķirurgija	
Lietuva	Neurochirurgija	
Luxembourg	Neurochirurgie	
Magyarország	Idegsebészet	
Malta	Newrokirurgija	
Nederland	Neurochirurgie	
Österreich	Neurochirurgie	
Polska	Neurochirurgia	
Portugal	Neurocirurgia	
Slovenija	Nevrokirurgija	
Slovensko	Neurochirurgia	
Suomi/Finland	Neurokirurgia / Neurokirurgi	
Sverige	Neurokirurgi	
United Kingdom	Neurosurgery	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Położnictwo i ginekologia Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien	Gynécologie – obstétrique / Gynaecologie en verloskunde	
Česká republika	Gynekologie a porodnictví	
Danmark	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp	
Deutschland	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	
Eesti	Sünnitusabi ja günekoloogia	
Ελλάς	Μαιευτική-Γυναικολογία	
España	Obstetricia y ginecología	
France	Gynécologie – obstétrique	
Ireland	Obstetrics and gynaecology	
Italia	Ginecologia e ostetricia	
Κύπρος	Μαιευτική – Γυναικολογία	
Latvija	Ginekoloģija un dzemdniecība	
Lietuva	Akušerija ginekologija	
Luxembourg	Gynécologie – obstétrique	
Magyarország	Szülészet-nőgyógyászat	
Malta	Ostetriċja u Ginekoloġija	
Nederland	Verloskunde en gynaecologie	
Österreich	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	
Polska	Położnictwo i ginekologia	
Portugal	Ginecologia e obstetricia	
Slovenija	Ginekologija in porodništvo	
Slovensko	Gynekológia a pôrodníctvo	
Suomi/Finland	Naistentaudit ja synnytykset / Kvinnosjukdomar och förlossningar	
Sverige	Obstetrik och gynekologi	
United Kingdom	Obstetrics and gynaecology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Medycyna ogólna (chorób wewnętrznych)		
Minimalna długość szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/ Belgien	Médecine interne / Inwendige geneeskunde	
Česká republika	Vnitřní lékařství	
Danmark	Intern medicin	
Deutschland	Innere Medizin	
Eesti	Sisehaigused	
Ελλάς	Παθολογία	
España	Medicina interna	
France	Médecine interne	
Ireland	General medicine	
Italia	Medicina interna	
Κύπρος	Παθολογία	
Latvija	Internā medicīna	
Lietuva	Vidaus ligos	
Luxembourg	Médecine interne	
Magyarország	Belgyógyászat	
Malta	Medicina Interna	
Nederland	Inwendige geneeskunde	
Österreich	Innere Medizin	
Polska	Choroby wewnętrzne	
Portugal	Medicina interna	
Slovenija	Interna medicina	
Slovensko	Vnútročné lekárstvo	
Suomi/Finland	Sisätaudit / Inre medicin	
Sverige	Internmedicin	
United Kingdom	General (internal) medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Okulistyka Minimalna długość szkolenia: 3 lata		
Belgique/België/ Belgien	Ophtalmologie / Oftalmologie	
Česká republika	Oftalmologie	
Danmark	Oftalmologi eller øjensygdomme	
Deutschland	Augenheilkunde	
Eesti	Oftalmoloogia	
Ελλάς	Οφθαλμολογία	
España	Oftalmología	
France	Ophtalmologie	
Ireland	Ophthalmology	
Italia	Oftalmologia	
Κύπρος	Οφθαλμολογία	
Latvija	Oftalmoloģija	
Lietuva	Oftalmologija	
Luxembourg	Ophtalmologie	
Magyarország	Szemészet	
Malta	Oftalmologija	
Nederland	Oogheelkunde	
Österreich	Augenheilkunde und Optometrie	
Polska	Okulistyka	
Portugal	Oftalmologia	
Slovenija	Oftalmologija	
Slovensko	Oftalmológia	
Suomi/Finland	Silmätaudit / Ögonsjukdomar	
Sverige	Ögonsjukdomar (oftalmologi)	
United Kingdom	Ophthalmology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Otorynolaryngologia Minimalna długość szkolenia: 3 lata		
Belgique/België/ Belgien	Oto-rhino-laryngologie / Otorhinolaryngologie	
Česká republika	Otorinolaryngologie	
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre- næse-halssygdomme	
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	
Eesti	Otorinolarüingoloogia	
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	
España	Otorrinolaringología	
France	Oto-rhino-laryngologie	
Ireland	Otolaryngology	
Italia	Otorinolarin角度iatria	
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	
Latvija	Otolaringoloģija	
Lietuva	Otorinolarin角度logija	
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	
Malta	Otorinolarin角度logija	
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	
Österreich	Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten	
Polska	Otorynolaryngologia	
Portugal	Otorrinolaringologia	
Slovenija	Otorinolarin角度logija	
Slovensko	Otorinolarin角度ológia	
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit / Öron-, näs- och halssjukdomar	
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	
United Kingdom	Otolaryngology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Pediatria Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien	Pédiatrie / Pediatrie	
Česká republika	Dětské lékařství	
Danmark	Pædiatri eller sygdomme hos børn	
Deutschland	Kinderheilkunde	
Eesti	Pediaatria	
Ελλάς	Παιδιατρική	
España	Pediatria y sus áreas específicas	
France	Pédiatrie	
Ireland	Paediatrics	
Italia	Pédiatria	
Κύπρος	Παιδιατρική	
Latvija	Pediatrija	
Lietuva	Vaikų ligos	
Luxembourg	Pédiatrie	
Magyarország	Csecsemő- és gyermekgyógyászat	
Malta	Pedjatrija	
Nederland	Kindergeneeskunde	
Österreich	Kinder – und Jugendheilkunde	
Polska	Pediatria	
Portugal	Pediatria	
Slovenija	Pediatrija	
Slovensko	Pediatria	
Suomi/Finland	Lastentaudit / Barnsjukdomar	
Sverige	Barn- och ungdomsmedicin	
United Kingdom	Paediatrics	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Medycyna układu oddechowego Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	
Danmark	Medicinske lungesygdomme	
Deutschland	Pneumologie	
Eesti	Pulmonoloogia	
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	
España	Neumologia	
France	Pneumologie	
Ireland	Respiratory medicine	
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	
Κύπρος	Πνευμονολογία – Φυματολογία	
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	
Lietuva	Pulmonologija	
Luxembourg	Pneumologie	
Magyarország	Tüdőgyógyászat	
Malta	Medicina Respiratorja	
Nederland	Longziekten en tuberculose	
Österreich	Lungenkrankheiten	
Polska	Choroby płuc	
Portugal	Pneumologia	
Slovenija	Pnevmologija	
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia / Lungsjukdomar och allergologi	
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	
United Kingdom	Respiratory medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Urologia Minimalna długość szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/ Belgien	Urologie	
Česká republika	Urologie	
Danmark	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Urologie	
Eesti	Uroloogia	
Ελλάς	Ουρολογία	
España	Urología	
France	Urologie	
Ireland	Urology	
Italia	Urologia	
Κύπρος	Ουρολογία	
Latvija	Uroloģija	
Lietuva	Urologija	
Luxembourg	Urologie	
Magyarország	Urológia	
Malta	Uroloģija	
Nederland	Urologie	
Österreich	Urologie	
Polska	Urologia	
Portugal	Urologia	
Slovenija	Urologija	
Slovensko	Urológia	
Suomi/Finland	Urologia / Urologi	
Sverige	Urologi	
United Kingdom	Urology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Ortopedia Minimalna długość szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie orthopédique / Orthopedische heelkunde	
Česká republika	Ortopedie	
Danmark	Ortopædisk kirurgi	
Deutschland	Orthopädie	
Eesti	Ortopeedia	
Ελλάς	Ορθοπαιδική	
España	Traumatología y cirugía ortopédica	
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	
Ireland	Orthopaedic surgery	
Italia	Ortopedia e traumatologia	
Κύπρος	Ορθοπαιδική	
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	
Lietuva	Ortopedija traumatologija	
Luxembourg	Orthopédie	
Magyarország	Ortopédia	
Malta	Kirurgija Ortopedika	
Nederland	Orthopedie	
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	
Portugal	Ortopedia	
Slovenija	Ortopedska kirurgija	
Slovensko	Ortopédia	
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia / Ortopedi och traumatologi	
Sverige	Ortopedi	
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Anatomia patologiczna Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien	Anatomie pathologique / Pathologische anatomie	
Česká republika	Patologická anatomie	
Danmark	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser	
Deutschland	Pathologie	
Eesti	Patoloogia	
Ελλάς	Παθολογική Ανατομική	
España	Anatomía patológica	
France	Anatomie et cytologie pathologiques	
Ireland	Morbid anatomy and histopathology	
Italia	Anatomia patologica	
Κύπρος	Παθολογοανατομία – Ιστολογία	
Latvija	Patoloģija	
Lietuva	Patologija	
Luxembourg	Anatomie pathologique	
Magyarország	Patológia	
Malta	Istopatologija	
Nederland	Pathologie	
Österreich	Pathologie	
Polska	Patomorfologia	
Portugal	Anatomia patologica	
Slovenija	Anatomska patologija in citopatologija	
Slovensko	Patologická anatómia	
Suomi/Finland	Patologia / Patologi	
Sverige	Klinisk patologi	
United Kingdom	Histopathology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Neurologia Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien	Neurologie	
Česká republika	Neurologie	
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	
Deutschland	Neurologie	
Eesti	Neuroloogia	
Ελλάς	Νευρολογία	
España	Neurología	
France	Neurologie	
Ireland	Neurology	
Italia	Neurologia	
Κύπρος	Νευρολογία	
Latvija	Neirolģija	
Lietuva	Neurologija	
Luxembourg	Neurologie	
Magyarország	Neurológia	
Malta	Newroloġija	
Nederland	Neurologie	
Österreich	Neurologie	
Polska	Neurologia	
Portugal	Neurologia	
Slovenija	Nevrologija	
Slovensko	Neurológia	
Suomi/Finland	Neurologia / Neurologi	
Sverige	Neurologi	
United Kingdom	Neurology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Psychiatria Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien	Psychiatrie	
Česká republika	Psychiatrie	
Danmark	Psykiatri	
Deutschland	Psychiatrie und Psychotherapie	
Eesti	Psühhiaatria	
Ελλάς	Ψυχιατρική	
España	Psiquiatría	
France	Psychiatrie	
Ireland	Psychiatry	
Italia	Psichiatria	
Κύπρος	Ψυχιατρική	
Latvija	Psihiatrija	
Lietuva	Psichiatrija	
Luxembourg	Psychiatrie	
Magyarország	Pszichiátria	
Malta	Psikjatrija	
Nederland	Psychiatrie	
Österreich	Psychiatrie	
Polska	Psychiatria	
Portugal	Psiquiatria	
Slovenija	Psihiatrija	
Slovensko	Psychiatria	
Suomi/Finland	Psykiatria / Psykiatri	
Sverige	Psykiatri	
United Kingdom	General psychiatry	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Radiologia diagnostyczna Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien	Radiodiagnostic / Röntgendiagnose	
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	
Deutschland	Diagnostische Radiologie	
Eesti	Radioloogia	
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	
España	Radiodiagnóstico	
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	
Ireland	Diagnostic radiology	
Italia	Radiodiagnostica	
Κύπρος	Ακτινολογία	
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	
Lietuva	Radiologija	
Luxembourg	Radiodiagnostic	
Magyarország	Radiológia	
Malta	Radjoloġija	
Nederland	Radiologie	
Österreich	Medizinische Radiologie- Diagnostik	
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	
Portugal	Radiodiagnóstico	
Slovenija	Radiologija	
Slovensko	Rádiológia	
Suomi/Finland	Radiologia / Radiologi	
Sverige	Medicinsk radiologi	
United Kingdom	Clinical radiology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Radioterapia Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien	Radiothérapie-oncologie / Radiotherapie-oncologie	
Česká republika	Radiační onkologie	
Danmark	Onkologi	
Deutschland	Strahlentherapie	
Eesti	Onkoloogia	
Ελλάς	Ακτινοθεραπευτική – Ογκολογία	
España	Oncología radioterápica	
France	Oncologie radiothérapique	
Ireland	Radiotherapy	
Italia	Radioterapia	
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική	
Latvija	Terapeitiskā radioloģija	
Lietuva	Onkologija radioterapija	
Luxembourg	Radiothérapie	
Magyarország	Sugárterápia	
Malta	Onkoloġija u Radjoterapija	
Nederland	Radiotherapie	
Österreich	Strahlentherapie – Radioonkologie	
Polska	Radioterapia onkologiczna	
Portugal	Radioterapia	
Slovenija	Radioterapija in onkologija	
Slovensko	Radiačná onkológia	
Suomi/Finland	Syöpätaudit / Cancersjukdomar	
Sverige	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)	
United Kingdom	Clinical oncology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Biologia kliniczna Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien	Biologie clinique / Klinische biologie	
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti	Laborimeditsiin	
Ελλάς		
España	Análisis clínicos	
France	Biologie médicale	
Ireland		
Italia	Patologia clinica	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Laboratorinė medicina	
Luxembourg	Biologie clinique	
Magyarország	Orvosi laboratórium diagnosztika	
Malta		
Nederland		
Österreich	Medizinische Biologie	
Polska	Diagnostyka laboratoryjna	
Portugal	Patologia clínica	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Hematologia biologiczna Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika		
Danmark	Klinisk blodtypeserologi	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France	Hématologie	
Ireland		
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Hématologie biologique	
Magyarország		
Malta		
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Hematologia clínica	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Mikrobiologia-bakteriologia Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	
Danmark	Klinisk mikrobiologi	
Deutschland	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie	
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	
France		
Ireland	Microbiology	
Italia	Microbiologia e virologia	
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	
Nederland	Medische microbiologie	
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	
Slovensko	Klinická mikrobiológia	
Suomi/Finland	Klininen mikrobiologia / Klinisk mikrobiologi	
Sverige	Klinisk bakteriologi	
United Kingdom	Medical microbiology and virology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Chemia biologiczna Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Klinická biochemie	
Danmark	Klinisk biokemi	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Bioquímica clínica	
France		
Ireland	Chemical pathology	
Italia	Biochimica clinica	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Chimie biologique	
Magyarország		
Malta	Patologija Kimika	
Nederland	Klinische chemie	
Österreich	Medizinische und Chemische Labordiagnostik	
Polska		
Portugal		
Slovenija	Medicinska biokemija	
Slovensko	Klinická biochémia	
Suomi/Finland	Kliininen kemia / Klinisk kemi	
Sverige	Klinisk kemi	
United Kingdom	Chemical pathology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Immunologia Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	
Danmark	Klinisk immunologi	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Immunología	
France		
Ireland	Clinical immunology	
Italia		
Κύπρος	Ανοσολογία	
Latvija	Imunoloģija	
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	
Malta	Immunologija	
Nederland		
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	
Portugal		
Slovenija		
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	
Suomi/Finland		
Sverige	Klinisk immunologi	
United Kingdom	Immunology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Chirurgia plastyczna Minimalna długość szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique / Plastische, reconstructieve en esthetische heekunde	
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	
España	Cirugía plástica y reparadora	
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	
Ireland	Plastic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie plastique	
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	
Polska	Chirurgia plastyczna	
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgie	
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia / Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Chirurgia klatki piersiowej Minimalna długość szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie thoracique / Heelkunde op de thorax	
Česká republika	Kardiochirurgie	
Danmark	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme	
Deutschland	Herzchirurgie	
Eesti	Torakaalkirurgia	
Ελλάς	Χειρουργική Θώρακος	
España	Cirugía torácica	
France	Chirurgie thoracique et cardiovasculaire	
Ireland	Thoracic surgery	
Italia	Chirurgia toracica; Cardiochirurgia	
Κύπρος	Χειρουργική Θώρακος	
Latvija	Torakālā ķirurģija	
Lietuva	Krūtinės chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie thoracique	
Magyarország	Mellkassebészet	
Malta	Kirurgija Kardjo-Toraċika	
Nederland	Cardio-thoracale chirurgie	
Österreich		
Polska	Chirurgia klatki piersiowej	
Portugal	Cirurgia cardiotorácica	
Slovenija	Torakalna kirurgija	
Slovensko	Hrudníková chirurgia	
Suomi/Finland	Sydän-ja rintaelinkirurgia / Hjärt- och thoraxkirurgi	
Sverige	Thoraxkirurgi	
United Kingdom	Cardo-thoracic surgery	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Chirurgia dziecięca Minimalna długość szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Dětská chirurgie	
Danmark		
Deutschland	Kinderchirurgie	
Eesti	Lastekirurgia	
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	
España	Cirugía pediátrica	
France	Chirurgie infantile	
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	
Latvija	Bērnu ķirurģija	
Lietuva	Vaikų chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	
Magyarország	Gyermeksebészet	
Malta	Kirurgija Pedjatrika	
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	
Portugal	Cirurgia pediátrica	
Slovenija		
Slovensko	Detská chirurgia	
Suomi/Finland	Lastenkirurgia / Barnkirurgi	
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Chirurgia naczyniowa Minimalna długość szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie des vaisseaux / Bloedvatenheelkunde	
Česká republika	Cévní chirurgie	
Danmark	Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme	
Deutschland		
Eesti	Kardiovaskulaarkirurgia	
Ελλάς	Αγγειοχειρουργική	
España	Angiología y cirugía vascular	
France	Chirurgie vasculaire	
Ireland		
Italia	Chirurgia vascolare	
Κύπρος	Χειρουργική Αγγείων	
Latvija	Asinsvadu ķirurģija	
Lietuva	Kraujagyslių chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie vasculaire	
Magyarország	Érsebészet	
Malta	Kirurgija Vaskolari	
Nederland		
Österreich		
Polska	Chirurgia naczyniowa	
Portugal	Cirurgia vascular	
Slovenija	Kardiovaskularna kirurgija	
Slovensko	Cievna chirurgia	
Suomi/Finland	Verisuonikirurgia / Kärlkirurgi	
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Kardiologia Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	
Česká republika	Kardiologie	
Danmark	Kardiologi	
Deutschland		
Eesti	Kardioloogia	
Ελλάς	Καρδιολογία	
España	Cardiología	
France	Pathologie cardio-vasculaire	
Ireland	Cardiology	
Italia	Cardiologia	
Κύπρος	Καρδιολογία	
Latvija	Kardioloģija	
Lietuva	Kardiologija	
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	
Magyarország	Kardiológia	
Malta	Kardjologija	
Nederland	Cardiologie	
Österreich		
Polska	Kardiologia	
Portugal	Cardiologia	
Slovenija		
Slovensko	Kardiológia	
Suomi/Finland	Kardiologia / Kardiologi	
Sverige	Kardiologi	
United Kingdom	Cardiology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Gastroenterologia Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien	Gastro-entérologie / gastroenterologie	
Česká republika	Gastroenterologie	
Danmark	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarm- sygdomme	
Deutschland		
Eesti	Gastroenteroloogia	
Ελλάς	Γαστρεντερολογία	
España	Aparato digestivo	
France	Gastro-entérologie et hépatologie	
Ireland	Gastro-enterology	
Italia	Gastroenterologia	
Κύπρος	Γαστρεντερολογία	
Latvija	Gastroenterologija	
Lietuva	Gastroenterologija	
Luxembourg	Gastro-entérologie	
Magyarország	Gasztroenterológia	
Malta	Gastroenterologija	
Nederland	Gastro-enterologie	
Österreich		
Polska	Gastroenterologia	
Portugal	Gastreenterologia	
Slovenija	Gastroenterologija	
Slovensko	Gastroenterológia	
Suomi/Finland	Gastroenterologia / Gastroenterologi	
Sverige	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi	
United Kingdom	Gastro-enterology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Reumatologia Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie / reumatologie	
Česká republika	Revmatologie	
Danmark	Reumatologi	
Deutschland		
Eesti	Reumatoloogia	
Ελλάς	Ρευματολογία	
España	Reumatología	
France	Rhumathologie	
Ireland	Rheumatology	
Italia	Reumatologia	
Κύπρος	Ρευματολογία	
Latvija	Reimatoloģija	
Lietuva	Reumatologija	
Luxembourg	Rhumathologie	
Magyarország	Reumatológia	
Malta	Rewmatologija	
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	
Portugal	Reumatologia	
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	
Suomi/Finland	Reumatologia / Reumatologi	
Sverige	Reumatologi	
United Kingdom	Rheumatology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Hematologia ogólna Minimalna długość szkolenia: 3 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Hematologie a transfúzní lékařství	
Danmark	Hæmatologi eller blodsygdomme	
Deutschland		
Eesti	Hematoloogia	
Ελλάς	Αιματολογία	
España	Hematología y hemoterapia	
France		
Ireland	Haematology	
Italia	Ematologia	
Κύπρος	Αιματολογία	
Latvija	Hematoloģija	
Lietuva	Hematologija	
Luxembourg	Hématologie	
Magyarország	Haematológia	
Malta	Ematoloġija	
Nederland		
Österreich		
Polska	Hematologia	
Portugal	Imuno-hemoterapia	
Slovenija		
Slovensko	Hematológia a transfúziológia	
Suomi/Finland	Kliininen hematologia / Klinisk hematologi	
Sverige	Hematologi	
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Endokrynologia Minimalna długość szkolenia: 3 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Endokrinologie	
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland		
Eesti	Endokrinoloogia	
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	
España	Endocrinología y nutrición	
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	
Latvija	Endokrinoloģija	
Lietuva	Endokrinologija	
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	
Magyarország	Endokrinológia	
Malta	Endokrinologija u Dijabete	
Nederland		
Österreich		
Polska	Endokrynologia	
Portugal	Endocrinologia	
Slovenija		
Slovensko	Endokrinológia	
Suomi/Finland	Endokrinologia / endokrinologi	
Sverige	Endokrina sjukdomar	
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Fizjoterapia Minimalna długość szkolenia: 3 lata		
Belgique/België/Belgien	Médecine physique et réadaptation / Fysische geneeskunde en revalidatie	
Česká republika	Rehabilitační a fyzikální medicína	
Danmark		
Deutschland	Physikalische und Rehabilitative Medizin	
Eesti	Taastusravi ja füsiaatria	
Ελλάς	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση	
España	Rehabilitación	
France	Rééducation et réadaptation fonctionnelles	
Ireland		
Italia	Medicina fisica e riabilitazione	
Κύπρος	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση	
Latvija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna	
Lietuva	Fizinė medicina ir reabilitacija	
Luxembourg	Rééducation et réadaptation fonctionnelles	
Magyarország	Fizioterápia	
Malta		
Nederland	Revalidatiegeneeskunde	
Österreich	Physikalische Medizin	
Polska	Rehabilitacja medyczna	
Portugal	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação	
Slovenija	Fizikalna in rehabilitacijska medicina	
Slovensko	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia	
Suomi/Finland	Fysiatria / fysiatri	
Sverige	Rehabiliteringsmedicin	
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Stomatologia Minimalna długość szkolenia: 3 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		
Italia	Odontostomatologia	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Neuropsychiatria Minimalna długość szkolenia: 5 lata		
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie	
Česká republika		
Danmark		
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	
Eesti		
Ελλάς	Νευρολογία – Ψυχιατρική	
España		
France	Neuropsychiatrie	
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria	
Κύπρος	Νευρολογία - Ψυχιατρική	
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Neuropsychiatrie	
Magyarország		
Malta		
Nederland	Zenuw - en zielsziekten	
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	
Polska		
Portugal		
Slovenija		
Slovensko	Neuropsychiatria	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Dermatologia i wenerologia Minimalna długość szkolenia: 3 lata		
Belgique/België/Belgien	Dermato-vénéréologie / dermato-venerologie	
Česká republika	Dermatovenerologie	
Danmark	Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme	
Deutschland	Haut – und Geschlechtskrankheiten	
Eesti	Dermatoveneroloogia	
Ελλάς	Δερματολογία – Αφροδισιολογία	
España	Dermatología médico- quirúrgica y venereología	
France	Dermatologie et vénéréologie	
Ireland		
Italia	Dermatologia e venerologia	
Κύπρος	Δερματολογία – Αφροδισιολογία	
Latvija	Dermatoloģija un veneroloģija	
Lietuva	Dermatovenerologija	
Luxembourg	Dermato-vénéréologie	
Magyarország	Bőrgyógyászat	
Malta	Dermato-venerejoloġija	
Nederland	Dermatologie en venerologie	
Österreich	Haut- und Geschlechtskrankheiten	
Polska	Dermatologia i wenerologia	
Portugal	Dermatovenereologia	
Slovenija	Dermatovenerologija	
Slovensko	Dermatovenerológia	
Suomi/Finland	Ihotaudit ja allergologia / hudsjukdomar och allergologi	
Sverige	Hud- och könssjukdomar	
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Dermatologia		
Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Dermatology	
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		
Malta	Dermatologija	
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Dermatology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Wenerologia		
Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Venereology	
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		
Malta	Medicina Uro-genetali	
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Radiologia Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland	Radiologie	
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία – Ραδιολογία	
España	Electrorradiología	
France	Electro-radiologie	
Ireland		
Italia	Radiologia	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Électroradiologie	
Magyarország	Radiológia	
Malta		
Nederland	Radiologie	
Österreich	Radiologie	
Polska		
Portugal	Radiologia	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Medycyna tropikalna Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Tropical medicine	
Italia	Medicina tropicale	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország	Trópusi betegségek	
Malta		
Nederland		
Österreich	Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene	
Polska	Medycyna transportu	
Portugal	Medicina tropical	
Slovenija		
Slovensko	Tropická medicína	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Tropical medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Psychiatria dziecięca Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Dětská a dorostová psychiatrie	
Danmark	Børne- og ungdomspsykiatri	
Deutschland	Kinder – und Jugendpsychiatrie und –psychotherapie	
Eesti		
Ελλάς	Παιδοψυχιατρική	
España		
France	Pédo-psychiatrie	
Ireland	Child and adolescent psychiatry	
Italia	Neuropsichiatria infantile	
Κύπρος	Παιδοψυχιατρική	
Latvija	Bērnu psihiatrija	
Lietuva	Vaikų ir paauglių psichiatrija	
Luxembourg	Psychiatrie infantile	
Magyarország	Gyermekek- és ifjúságpszichiátria	
Malta		
Nederland		
Österreich		
Polska	Psychiatria dzieci i młodzieży	
Portugal	Pedopsiquiatria	
Slovenija	Otroška in mladostniška psihiatrija	
Slovensko	Detská psychiatria	
Suomi/Finland	Lastenpsykiatria / barnpsykiatri	
Sverige	Barn- och ungdomspsykiatri	
United Kingdom	Child and adolescent psychiatry	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Geriatría		
Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Geriatríe	
Danmark	Geriatrí eller alderdommens sygdomme	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Geriatría	
France		
Ireland	Geriatrics	
Italia	Geriatría	
Κύπρος	Γηριατρική	
Latvija		
Lietuva	Geriatríja	
Luxembourg		
Magyarország	Geriatría	
Malta	Ġerjatríja	
Nederland	Klinische geriatríe	
Österreich		
Polska	Geriatría	
Portugal		
Slovenija		
Slovensko	Geriatría	
Suomi/Finland	Geriatría / geriatri	
Sverige	Geriatrík	
United Kingdom	Geriatrics	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Choroby nerek Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Nefrologie	
Danmark	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme	
Deutschland		
Eesti	Nefroloogia	
Ελλάς	Νεφρολογία	
España	Nefrología	
France	Néphrologie	
Ireland	Nephrology	
Italia	Nefrologia	
Κύπρος	Νεφρολογία	
Latvija	Nefroloģija	
Lietuva	Nefrologija	
Luxembourg	Néphrologie	
Magyarország	Nefrológia	
Malta	Nefroloġija	
Nederland		
Österreich		
Polska	Nefrologia	
Portugal	Nefrologia	
Slovenija	Nefrologija	
Slovensko	Nefrológia	
Suomi/Finland	Nefrologia / nefrologi	
Sverige	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)	
United Kingdom	Renal medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Choroby zakaźne Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Infekční lékařství	
Danmark	Infektionsmedicin	
Deutschland		
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Communicable diseases	
Italia	Malattie infettive	
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg		
Magyarország	Infektológia	
Malta	Mard Infettiv	
Nederland		
Österreich		
Polska	Choroby zakaźne	
Portugal		
Slovenija	Infektologija	
Slovensko	Infektológia	
Suomi/Finland	Infektiosairaudet / infektionssjukdomar	
Sverige	Infektionssjukdomar	
United Kingdom	Infectious diseases	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Medycyna społeczna Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Hygiena a epidemiologie	
Danmark	Samfundsmedicin	
Deutschland	Öffentliches Gesundheitswesen	
Eesti		
Ελλάς	Κοινωνική Ιατρική	
España	Medicina preventiva y salud pública	
France	Santé publique et médecine sociale	
Ireland	Community medicine	
Italia	Igiene e medicina sociale	
Κύπρος	Υγειονομία/Κοινοτική Ιατρική	
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Santé publique	
Magyarország	Megelőző orvostan és népegészségtan	
Malta	Saħħa Pubblika	
Nederland	Maatschappij en gezondheid	
Österreich	Sozialmedizin	
Polska	Zdrowie publiczne, epidemiologia	
Portugal		
Slovenija	Javno zdravje	
Slovensko	Hygiena a epidemiológia	
Suomi/Finland	Terveystiete / hälsövärd	
Sverige	Socialmedicin	
United Kingdom	Public health medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Farmakologia Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Klinická farmakologie	
Danmark	Klinisk farmakologi	
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Farmacología clínica	
France		
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország	Klinikai farmakológia	
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	
Nederland		
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	
Polska	Farmakologia kliniczna	
Portugal		
Slovenija		
Slovensko	Klinická farmakológia	
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito / klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	
Sverige	Klinisk farmakologi	
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Medycyna pracy Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien	Médecine du travail / arbeidsgeneeskunde	
Česká republika	Pracovní lékařství	
Danmark	Arbejdsmedicin	
Deutschland	Arbeitsmedizin	
Eesti		
Ελλάς	Ιατρική της Εργασίας	
España		
France	Médecine du travail	
Ireland	Occupational medicine	
Italia	Medicina del lavoro	
Κύπρος	Ιατρική της Εργασίας	
Latvija	Arodslimības	
Lietuva	Darbo medicina	
Luxembourg	Médecine du travail	
Magyarország	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)	
Malta	Medicina Okkupazzjonali	
Nederland	Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde	
Österreich	Arbeits- und Betriebsmedizin	
Polska	Medycyna pracy	
Portugal	Medicina do trabalho	
Slovenija	Medicina dela, prometa in športa	
Slovensko	Klinické pracovné lekárstvo a klinická toxikológia	
Suomi/Finland	Työterveyshuolto / företagshälsovård	
Sverige	Yrkes- och miljömedicin	
United Kingdom	Occupational medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Alergologia Minimalna długość szkolenia: 3 lata		
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	
España	Alergología	
France		
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	
Κύπρος	Αλλεργιολογία	
Latvija	Alergolōģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	
Malta		
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	
Österreich		
Polska	Alergologia	
Portugal	Imuno-alergologia	
Slovenija		
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	
Suomi/Finland		
Sverige	Allergisjukdomar	
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Chirurgia gastroenterologiczna Minimalna długość szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale / heelkunde op het abdomen	
Česká republika		
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarm- sygdomme	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		
Italia	Chirurgia dell'aparato digestivo	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		
Malta		
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko		
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia / gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Medycyna nuklearna Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien	Médecine nucléaire / nucléaire geneeskunde	
Česká republika	Nukleární medicína	
Danmark	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin	
Deutschland	Nuklearmedizin	
Eesti		
Ελλάς	Πυρηνική Ιατρική	
España	Medicina nuclear	
France	Médecine nucléaire	
Ireland		
Italia	Medicina nucleare	
Κύπρος	Πυρηνική Ιατρική	
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Médecine nucléaire	
Magyarország	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)	
Malta	Medicina Nukleari	
Nederland	Nucleaire geneeskunde	
Österreich	Nuklearmedizin	
Polska	Medycyna nuklearna	
Portugal	Medicina nuclear	
Slovenija	Nuklearna medicina	
Slovensko	Nukleárna medicína	
Suomi/Finland	Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede / klinisk fysiologi och nukleärmedicin	
Sverige	Nukleärmedicin	
United Kingdom	Nuclear medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Medycyna ratunkowa Minimalna długość szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Traumatologie Urgentní medicína	
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Accident and emergency medicine	
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország	Traumatológia	
Malta	Medicina tal-Accidenti u l- Emergenza	
Nederland		
Österreich		
Polska	Medycyna ratunkowa	
Portugal		
Slovenija		
Slovensko	Úrazová chirurgia	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Accident and emergency medicine	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Neurofizjologa kliniczna Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Ireland	Neurophysiology	
Italia		
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		
Malta	Newrofizjologija Klinika	
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia / klinisk neurofysiologi	
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Chirurgia szczękowo-twarzowa (podstawowe szkolenie medyczne)		
Minimalna długość szkolenia: 5 lat		
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie	
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía oral y maxilofacial	
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie	
Ireland		
Italia	Chirurgia maxillo-facciale	
Κύπρος		
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija	
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale	
Magyarország	Szájsebészet	
Malta		
Nederland		
Österreich	Mund – Kiefer – und Gesichtschirurgie	
Polska	Chirurgia szczękowo-twarzowa	
Portugal		
Slovenija	Maksilofacialna kirurgija	
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia	
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		

Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający
Chirurgia zębowa, jamy ustnej i szczękowo-twarzowa (podstawowe szkolenie medyczne i stomatologiczne) Minimalna długość szkolenia: 4 lata		
Belgique/België/Belgien	Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale / stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie	
Česká republika		
Danmark		
Deutschland	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Oral and maxillo-facial surgery	
Italia		
Κύπρος	Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική	
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale	
Magyarország	Arc-állcsont-szájsebészet	
Malta	Kirurgija tal-ghadam tal-wieċ	
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Suu- ja leukakirurgia / oral och maxillofacial kirurgi	
Sverige		
United Kingdom	Oral and maxillo-facial surgery”.	

2. Pielęgniarki

31977 L 0452: Dyrektywa Rady 77/452/EWG z dnia 27 czerwca 1977 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 176 z 15.7.1977, str.1), zmieniona przez:

- 11979 H: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str.17),
- 31981 L 1057: Dyrektywa Rady 81/1057/EWG z dnia 14.12.1981 r. (Dz.U. L 385, z 31.12.1981, str. 25),
- 11985 I: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii oraz Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 23),
- 31989 L 0594: Dyrektywa Rady 89/594/EWG z dnia 30.10.1989 r. (Dz.U. L 341, z 23.11.1989, str. 19),
- 31989 L 0595: Dyrektywa Rady 89/595/EWG z dnia 10.10.1989 r. (Dz.U. L 341, z 23.11.1989, str. 30),
- 31990 L 0658: Dyrektywa Rady 90/658/EWG z dnia 4.12.1990 r. (Dz.U. L 353, z 17.12.1990, str. 73),

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 32001 L 0019: Dyrektywa 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14.5.2001 r. (Dz.U. L 206 z 31.7.2001, str. 1)

(a) W artykule 1 ustęp 2 dodaje się następujące wyrazy:

„w Republice Czeskiej:

„všeobecná sestra/všeobecný ošetrovatel”;

w Estonii:

„õde”;

na Cyprze:

„Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής”;

na Łotwie:

„māsa”;

na Litwie:

„Bendrosios praktikos slaugytojas”;

na Węgrzech:

„ápoló”;

na Malcie:

„Infermier Registrat tal-Ewwel Livell”;

w Polsce:

„pielęgniarka”;

w Słowenii:

„diplomirana medicinska sestra / diplomirani zdravstvenik”;

na Słowacji:

„sestra””.

(b) Po artykule 4a dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 4b

W odniesieniu do polskich kwalifikacji pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, będą stosowane jedynie następujące przepisy dotyczące praw nabytych:

W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje pielęgniarstwa odpowiedzialnej za opiekę ogólną zostały wydane lub których kształcenie zaczęło się w Polsce przed dniem przystąpienia i które nie spełniają minimalnych wymogów szkolenia określonych w artykule 1 dyrektywy 77/453/EWG, Państwa Członkowskie uznają następujące dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie pielęgniarstwa opieki ogólnej jako wystarczające dowody, jeśli będzie do nich załączone zaświadczenie stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność pielęgniarstwa odpowiedzialnej za opiekę ogólną w Polsce w niżej wymienionych okresach:

- *dyplom licencjata pielęgniarstwa* - co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia,
- *dyplom pielęgniarstwa (dyplom pielęgniarstwa albo pielęgniarstwa dyplomowanego)* z wykształceniem pomaturalnym uzyskanym w zawodowej szkole medycznej- co najmniej pięć kolejnych lat w ciągu siedmiu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

Wymieniona działalność musiała obejmować pełną odpowiedzialność za planowanie, organizację i opiekę pielęgniarską nad pacjentem.

Artykuł 4c

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie pielęgniarstwa ogólnego jako wystarczający dowód, jeżeli władze Republiki Czeskiej potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak czeskie kwalifikacje pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną jeśli chodzi o dostęp do zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich wykonywali rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Republiki Czeskiej przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 20 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie pielęgniarstwa ogólnego jako wystarczający dowód, jeżeli władze Estonii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak estońskie kwalifikacje pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, jeśli chodzi o dostęp do zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich wykonywali rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Estonii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 21 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie pielęgniarstwa ogólnego jako wystarczający dowód, jeżeli władze Łotwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak łotewskie kwalifikacje pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, jeśli chodzi o dostęp do zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich wykonywali rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Łotwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

4. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 11 marca 1990 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacji w zakresie pielęgniarstwa ogólnego jako wystarczający dowód, jeżeli władze Litwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak litewskie kwalifikacje pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, jeśli chodzi o dostęp do zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich wykonywali rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Litwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

5. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie pielęgniarstwa ogólnego jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowacji potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słowackie kwalifikacje pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, jeśli chodzi o dostęp do zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich wykonywali rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Słowacji przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

6. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Jugosławii przed 25 czerwca 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie pielęgniarstwa ogólnego jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowenii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słoweńskie kwalifikacje pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, jeśli chodzi o dostęp do zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich wykonywali rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Słowenii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.”;

- (c) W załączniku, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii i pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą tabelę:

„Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.)	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Vysvědčení o absolutoriu”
------------------	---	---	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool”	
--------	-------------------	--	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	
Latvija	1. diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2.māsas diploms	1.Māsu skolas 2.Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem / főiskola 3. Egyetem	
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita`ta' Malta”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa”	1. Uniwersytet Medyczny 2. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego”	
---------	---	---	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra / diplomirani zdravstvenik”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovatel'stva” („Mgr.”) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovatel'stva” („Bc.”) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	

3. Lekarze dentyści

- (a) 31978 L 0686: Dyrektywa Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentysty, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str.1), zmieniona przez:
- 11979 H: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str.17),
 - 31981 L 1057: Dyrektywa Rady 81/1057/EWG z dnia 14.12.1981 r. (Dz.U. L 385, z 31.12.1981, str. 25),
 - 11985 I: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii oraz Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 23),
 - 31989 L 0594: Dyrektywa Rady 89/594/EWG z dnia 30.10.1989 r. (Dz.U. L 341, z 23.11.1989, str. 19),
 - 31990 L 0658: Dyrektywa Rady 90/658/EWG z dnia 4.12.1990 r. (Dz.U. L 353, z 17.12.1990, str. 73),

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 32001 L 0019: Dyrektywa 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14.5.2001 r. (Dz.U. L 206 z 31.7.2001, str. 1)

(i) W artykule 1 dodaje się:

- „– w Republice Czeskiej:
Zubní lékař ,
- w Estonii:
Hambaarst,
- na Cyprze:
Οδοντίατρος,
- na Łotwie:
Zobārsts,
- na Litwie:
Gydytojas odontologas,
- na Węgrzech:
Fogorvos,

- na Malcie:
Kirurgu Dentali,
- w Polsce:
Lekarz dentysta,
- w Słowenii:
Doktor dentalne medicine / Doktorica dentalne medicine,
- na Słowacji:
Zubný lekár”.

(ii) Po artykule 7a dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 7b

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 20 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty i specjalizacji dentystycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Estonii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak estońskie kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów dentystycznych i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Estonii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty i specjalizacji dentystycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 21 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Łotwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak łotewskie kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów dentystycznych i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Łotwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 11 marca 1990 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Litwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak litewskie kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych, jeśli chodzi o dostęp do zawodów dentystycznych i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Litwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

4. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Jugosławii przed 25 czerwca 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowenii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słoweńskie kwalifikacje lekarza dentysty lub specjalizacji dentystycznych jeśli chodzi o dostęp do zawodów dentystycznych i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Słowenii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.”

(iii) W artykule 8 ustęp 1 wyrazy „art. 2, 4, 7 i 19” zastępuje się wyrazami „art. 2, 4, 7, 19, 19a, 19b, 19c i 19d”.

(iv) W artykule 17 wyrazy „określone w art. 2, 7 ustęp 1 i 19” zastępuje się wyrazami „określone w art. 2, 7 ustęp 1, 19, 19a, 19b, 19c i 19d”.

(v) Po artykule 19b dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 19c

1. Od dnia przystąpienia Republiki Czeskiej, Państwa Członkowskie uznają, dla celów wykonywania zawodów wymienionych w art. 1 niniejszej dyrektywy, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje medyczne wydane w Republice Czeskiej lub byłej Czechosłowacji osobom, które rozpoczynają uniwersyteckie kształcenie medyczne przed przystąpieniem, do których załączone jest zaświadczenie wydane przez właściwe czeskie organy stwierdzające, że osoby te były rzeczywiście, zgodnie z prawem i głównie prowadziły działalność w Republice Czeskiej w zawodach wymienionych w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia i że osoby te mogą wykonywać wymienione zawody na takich samych warunkach jak posiadacze dyplomów wymienionych w załączniku A do powyższej dyrektywy.
2. Wymagania trzyletniego doświadczenia wskazanego w ust. 1 nie stosuje się w przypadku osób, które ukończyły co najmniej trzy lata studiów, które są poświadczone przez właściwe organy jako odpowiadające szkoleniu wymienionemu w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.

Artykuł 19d

1. Od dnia przystąpienia Słowacji, Państwa Członkowskie uznają, dla celów wykonywania zawodów wymienionych w art. 1 niniejszej dyrektywy, dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje medyczne wydane na Słowacji lub byłej Czechosłowacji osobom, które rozpoczynają uniwersyteckie kształcenie medyczne przed przystąpieniem, do których załączone jest zaświadczenie wydane przez właściwe słowackie organy stwierdzające, że osoby te były rzeczywiście, zgodnie z prawem i głównie prowadziły działalność na Słowacji w zawodach wymienionych w art. 5 dyrektywy 78/687/EWG przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia i że osoby te mogą wykonywać wymienione zawody na takich samych warunkach jak posiadacze dyplomów wymienionych w załączniku A do powyższej dyrektywy.

2. Wymagania trzyletniego doświadczenia wskazanego w ustępie pierwszym nie stosuje się w przypadku osób, które ukończyły co najmniej trzy lata studiów, które są poświadczone przez właściwe organy jako odpowiadające szkoleniu wymienionemu w art. 1 dyrektywy 78/687/EWG.”

(vi) W załączniku A, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii dodaje się następującą pozycję:

„Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, Dr. med. Dent.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce”
------------------	---	---	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool”	
--------	---	----------------	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un "Sertifikāts" – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā

Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją”
---------	---	---------------	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, abbrev.: dr. med. dent.)	Egyetem	
Malta	Lawrja fil-Kirurgija Dentali	Universita` ta Malta”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta”	1. Akademia Medyczna , 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko-Dentystyczny Egzamin Państwowy”
---------	--	---	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine / doktorica dentalne medicine”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik / zobozdravnica
------------	--	----------	---

Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lékařstva“ („MDDr.“)	Vysoká škola ”	
-----------	---	----------------	--

(vii) W załączniku B „1.Ortodonci”, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą pozycję:

„Česká republika	—		”
------------------	---	--	---

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool”	
--------	---	----------------	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	"Sertifikāts" – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych”	
---------	--	-------------------------------------	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	
Slovensko	—	”	

(viii) W załączniku B „2. Chirurgia jamy ustnej”, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą pozycję:

„Česká republika	—		”
------------------	---	--	---

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Eesti	—		”
--------	---	--	---

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	—		
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas ”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Magyarország	Dento alveoláris sebészeti szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal- haq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych”	
---------	---	-------------------------------	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije”	
Slovensko	—	”	

- (b) 31978 L 0687 Dyrektywa Rady 78/687/EWG z dnia 25 sierpnia 1978 r. dotycząca koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarz dentysty (Dz.U. L 233 z 24.8.1978, str. 10), zmieniona przez:
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
 - 32001 L 0019: Dyrektywa 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14.5.2001 r. (Dz.U. L 206 z 31.7.2001, str. 1)

W artykule 6 wyrazy „art. 19” zastępuje się wyrazami „art. 19, 19a, 19b, 19c i 19d”.

4. Lekarze weterynarii

31978 L 1026: Dyrektywa Rady 78/1026/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie weterynarii, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 362 z 23.12.1978, str.1), zmieniona przez:

- 11979 H: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str.17),
- 31981 L 1057: Dyrektywa Rady 81/1057/EWG z dnia 14.12.1981 r. (Dz.U. L 385 z 31.12.1981, str. 25),
- 11985 I: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii oraz Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 23),
- 31989 L 0594: Dyrektywa Rady 89/594/EWG z dnia 30.10.1989 r. (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19),
- 31990 L 0658: Dyrektywa Rady 90/658/EWG z dnia 4.12.1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73),

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
 - 32001 L 0019: Dyrektywa 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14.5.2001 r. (Dz.U. L 206 z 31.7.2001, str. 1)
- (a) Po artykule 4a dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 4b

W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii zostały wydane lub których kształcenie zaczęło się w Estonii przed dniem przystąpienia, Państwa Członkowskie uznają te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii jako wystarczające dowody, jeśli będą do nich załączone zaświadczenia stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich rzeczywiście i zgodnie z prawem głównie prowadzili przedmiotową działalność w Estonii przez co najmniej pięć kolejnych lat w czasie siedmiu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

Artykuł 4c

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii jako wystarczający dowód, jeżeli władze Republiki Czeskiej potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak czeskie kwalifikacje lekarza weterynarii jeśli chodzi o dostęp do zawodu lekarza weterynarii i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Republiki Czeskiej przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 20 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii jako wystarczający dowód, jeżeli władze Estonii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak estońskie kwalifikacje lekarza weterynarii jeśli chodzi o dostęp do zawodu lekarza weterynarii i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Estonii przez co najmniej pięć kolejnych lat w ciągu siedmiu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 21 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii jako wystarczający dowód, jeżeli władze Łotwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak łotewskie kwalifikacje lekarza weterynarii jeśli chodzi o dostęp do zawodu lekarza weterynarii i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Łotwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

4. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 11 marca 1990 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii jako wystarczający dowód, jeżeli władze Litwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak litewskie kwalifikacje lekarza weterynarii jeśli chodzi o dostęp do zawodu lekarza weterynarii i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Litwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

5. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowacji potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słowackie kwalifikacje lekarza weterynarii jeśli chodzi o dostęp do zawodu lekarza weterynarii i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Słowacji przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

6. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Jugosławii przed 25 czerwca 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje lekarza weterynarii jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowenii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słoweńskie kwalifikacje lekarza weterynarii jeśli chodzi o dostęp do zawodu lekarza weterynarii i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Słowenii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.”

- (b) W Załączniku, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii i pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą tabelę:

„Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice”	
------------------	---	---	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool ”	
--------	---	------------------------------	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο	
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte	
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija ”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Magyarország	Állatorvos doktor oklevél – dr. med. vet. [diploma of veterinary surgeon abbreviated as dr. med. vet.]	Szent István Egyetem Állatorvos- tudományi Kar [Faculty of Veterinary Sciences of Szent István University]	
Malta	Liċenzja ta’ Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie”	
---------	----------------------------	--	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine / doktorica veterinarske medicine”	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny” („MVDr.”)	Univerzita veterinárskeho lekárstva”	

5. Położne

31980 L 0154: Dyrektywa Rady 80/154/EWG z dnia 21 stycznia 1980 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie położnictwa i zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 33 z 11.2.1980, str.1), zmieniona przez:

- 31980 L 1273: Dyrektywa Rady 80/1273/EWG z dnia 22.12.1980 r. (Dz.U. L 375 z 31.12.1980, str. 74),
- 11985 I: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii oraz Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 23),
- 31989 L 0594: Dyrektywa Rady 89/594/EWG z dnia 30.10.1989 r. (Dz.U. L 341 z 23.11.1989, str. 19),
- 31990 L 0658: Dyrektywa Rady 90/658/EWG z dnia 4.12.1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 32001 L 0019: Dyrektywa 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14.5.2001 r. (Dz.U. L 206 z 31.7.2001, str. 1)

(a) W artykule 1 dodaje się:

„w Republice Czeskiej:

– „Porodní asistentka/porodní asistent”,

w Estonii:

– „Ämmaemand”,

na Cyprze:

– „Εγγεγραμμένη Μαία”,

na Łotwie:

– „Vecmāte,

na Litwie:

– „Akušeris” ,

na Węgrzech:

– „Szülésző,

na Malcie:

– „Qabla”,

w Polsce:

- „Położna”,

w Słowenii:

- „Diplomirana babica / Diplomirani babičar”,

na Słowacji:

- „Pôrodná asistentka””.

(b) Po artykule 5a dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 5b

W odniesieniu do polskich kwalifikacji położnych będą stosowane jedynie następujące przepisy dotyczące praw nabytych:

W przypadku obywateli Państw Członkowskich których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej zostały wydane lub których szkolenie zaczęło się w Polsce przed dniem przystąpienia i które nie spełniają minimalnych wymogów szkolenia określonych w artykule 1 dyrektywy 80/155/EWG, Państwa Członkowskie uznają następujące dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie położnictwa jako wystarczające dowody, jeśli będą do nich załączone zaświadczenia stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność położnej w Polsce w niżej wymienionych okresach:

- dyplom licencjata położnictwa - co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia,
- dyplom położnej z wykształceniem pomaturalnym uzyskanym w zawodowej szkole medycznej - co najmniej pięć kolejnych lat w ciągu siedmiu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

Artykuł 5c

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej jako wystarczający dowód, jeżeli władze Republiki Czeskiej potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak czeskie kwalifikacje położnych jeśli chodzi o dostęp do zawodu położnej i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Republiki Czeskiej przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 20 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej jako wystarczający dowód, jeżeli władze Estonii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak estońskie kwalifikacje położnych jeśli chodzi o dostęp do zawodu położnej i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Estonii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 21 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej jako wystarczający dowód, jeżeli władze Łotwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak łotewskie kwalifikacje położnych jeśli chodzi o dostęp do zawodu położnej i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Łotwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

4. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 11 marca 1990 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej jako wystarczający dowód, jeżeli władze Litwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak litewskie kwalifikacje położnych jeśli chodzi o dostęp do zawodu położnej i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Litwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

5. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowacji potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słowackie kwalifikacje położnych jeśli chodzi o dostęp do zawodu położnej i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Słowacji przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.

6. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Jugosławii przed 25 czerwca 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje położnej jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowenii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słoweńskie kwalifikacje położnych jeśli chodzi o dostęp do zawodu położnej i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność na terytorium Słowenii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia.”

- (c) W załączniku, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii i pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą tabelę:

„Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.)	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Vysvědčení o absolutoriu”
------------------	---	---	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool”	
--------	---------------------------------	--	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβατικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija	1.Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 2.Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel	Universita` ta' Malta”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „ magister położnictwa ”	1. Uniwersytet Medyczny 2. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego”	
---------	---	---	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov diplomirana babica / diplomirani babičar”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie” („Bc.”) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola”	

6. Farmaceuci

31985 L 0433: Dyrektywa Rady 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotycząca wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierająca środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji (Dz.U. L 253 z 24.9.1985, str.37), zmieniona przez:

- 31985 L 0584: Dyrektywa Rady 85/584/EWG z dnia 20.12.1985 r. (Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 42),
- 31990 L 0658: Dyrektywa Rady 90/658/EWG z dnia 4.12.1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 32001 L 0019: Dyrektywa 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14.5.2001 r. (Dz.U. L 206 z 31.7.2001, str. 1).

(a) Po artykule 6a dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 6b

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie farmacji były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie farmacji jako wystarczający dowód, jeżeli władze Republiki Czeskiej potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak czeskie kwalifikacje w zakresie farmacji jeśli chodzi o dostęp do zawodów wymienionych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność w jednym z zawodów wymienionych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG na terytorium Republiki Czeskiej przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia, o ile zawód ten jest regulowany w Republice Czeskiej.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie farmacji były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 20 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie farmacji jako wystarczający dowód, jeżeli władze Estonii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak estońskie kwalifikacje w zakresie farmacji jeśli chodzi o dostęp do zawodów wymienionych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność w jednym z zawodów wymienionych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG na terytorium Estonii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia, o ile zawód ten jest regulowany w Estonii.

3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie farmacji były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 21 sierpnia 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie farmacji jako wystarczający dowód, jeżeli władze Łotwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak łotewskie kwalifikacje w zakresie farmacji jeśli chodzi o dostęp do zawodów wymienionych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność w jednym z zawodów wymienionych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG na terytorium Łotwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia, o ile zawód ten jest regulowany na Łotwie.

4. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie farmacji były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 11 marca 1990 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie farmacji jako wystarczający dowód jeżeli władze Litwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak litewskie kwalifikacje w zakresie farmacji jeśli chodzi o dostęp do zawodów wymienionych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność w jednym z zawodów wymienionych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG na terytorium Litwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia, o ile zawód ten jest regulowany na Litwie.

5. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie farmacji były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie farmacji jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowacji potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słowackie kwalifikacje w zakresie farmacji jeśli chodzi o dostęp do zawodów wymienionych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność w jednym z zawodów wymienionych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG na terytorium Słowacji przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia, o ile zawód ten jest regulowany na Słowacji.

6. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie farmacji były wydane, lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Jugosławii przed 25 czerwca 1991 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa lub inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w zakresie farmacji jako wystarczający dowód, jeżeli władze Słowenii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak słoweńskie kwalifikacje w zakresie farmacji jeśli chodzi o dostęp do zawodów wymienionych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG i prowadzenia tej praktyki. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele Państw Członkowskich prowadzili rzeczywiście i zgodnie z prawem przedmiotową działalność w jednym z zawodów wymienionych w art. 1 ust. 2 dyrektywy 85/432/EWG na terytorium Słowenii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed dniem wydania zaświadczenia, o ile zawód ten jest regulowany w Słowenii.”

(b) W Załączniku, pierwsza rubryka tabeli otrzymuje brzmienie:

„Kraj	Tytuł/nazwa kwalifikacji	Organ wydający	Zaświadczenie dołączone do tytułu kwalifikacji”
-------	--------------------------	----------------	---

- (c) W Załączniku, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii i pozycją dotyczącą Danii, dodaje się następującą tabelę:

„Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce”
------------------	---	--	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Niemiec a pozycją dotyczącą Grecji:

„Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool”	
--------	---------------------------------------	----------------	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga:

„Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής	
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola	
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Luksemburga a pozycją dotyczącą Niderlandów:

„Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, abbrev.: mag. pharm.)	Egyetem	
Malta	Lawrja fil- farmacija	Universita` ta' Malta”	

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Austrii a pozycją dotyczącą Portugalii:

„Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego”	
---------	--	--	--

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Finlandii:

„Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije / magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije / magistra farmacije
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu "magister farmácie" („Mgr.”)	Vysoká škola”	

IV. ARCHITEKCI

31985 L 0384: Dyrektywa Rady 85/384/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji w dziedzinie architektury, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 223 z 21.8.1985, str.15), zmieniona przez:

- 31985 L 0614: Dyrektywa Rady 85/614/EWG z dnia 20.12.1985 r. (Dz.U. L 376 z 31.12.1985, str. 1),
- 31986 L 0017: Dyrektywa Rady 86/17/EWG z dnia 27.1.1986 r. (Dz.U. L 27 z 1.2.1986, str. 71),
- 31990 L 0658: Dyrektywa Rady 90/658/EWG z dnia 4.12.1990 r. (Dz.U. L 353 z 17.12.1990, str. 73),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 32001 L 0019: Dyrektywa 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14.5.2001 r. (Dz.U. L 206 z 31.7.2001, str. 1)

(a) W artykule 11 dodaje się:

„o) w Republice Czeskiej:

- dyplomy wydane przez wydziały „České vysoké učení technické” (Czeski Uniwersytet Techniczny w Pradze)
- „Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (Wydział Architektury i Budownictwa) (do 1951 r.)
- „Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (Wydział Architektury i Budownictwa) (od 1951 do 1960 r.)
- „Fakulta stavební” (Wydział Inżynierii) (od 1960) w dziedzinie studiów: budownictwo i struktury, budownictwo, budownictwo i architektura, architektura (w tym urbanistyka i zagospodarowanie przestrzenne), budownictwo cywilne i budownictwo przemysłowe oraz dla potrzeb produkcji rolnej, lub w programie studiów budownictwa i architektury,
- „Fakulta architektury” (Wydział Architektury) (od 1976) w dziedzinie studiów: architektura, urbanistyka i zagospodarowanie przestrzenne, lub w programie studiów: architektura i urbanistyka w dziedzinie studiów: architektura, teoria projektowania, urbanistyka i zagospodarowanie przestrzenne, historia architektury i rekonstrukcja zabytków, lub architektura i budownictwo,

- dyplomy wydane przez „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše”(do 1951) w dziedzinie architektury i budownictwa
- dyplomy wydane przez „Vysoká škola stavitelství v Brně” (od 1951 do 1956 r.) w dziedzinie architektury i budownictwa
- dyplomy wydane przez „Vysoké učení technické v Brně” przez „Fakulta architektury” (Wydział Architektury) (od 1956) w dziedzinie studiów architektonicznych i urbanistycznych lub „Fakulta stavební” (Wydział Inżynierii) (od 1956) w dziedzinie studiów z zakresu budownictwa
- dyplomy wydane przez „Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební”(Wydział Inżynierii) (od 1997) w dziedzinie studiów nad strukturą i architekturą lub w dziedzinie studiów inżynieryjnych
- dyplomy wydane przez „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (Wydział Architektury) (od 1994) w dziedzinie studiów architektonicznych i urbanistycznych w dziedzinie studiów architektonicznych
- dyplomy wydane przez „Akademie výtvarných umění v Praze” w programie sztuk pięknych w dziedzinie studiów z zakresu projektowania architektonicznego

- diplomy wydane przez „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” w programie sztuk pięknych w dziedzinie studiów z zakresu projektowania
- świadectwo dopuszczające wydane przez „Česká komora architektů” bez wskazania dziedziny lub w dziedzinie budownictwa;

p) w Estonii:

diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast (dyplom studiów architektonicznych wydawany przez Wydział Architektury Estońskiej Akademii Sztuki od 1996 r.), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 aastal (wydany przez Talliński Uniwersytet Sztuki 1989-1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (wydany przez Państwowy Instytut Sztuki Estonii SSR w latach 1951-1988);

q) na Cyprze:

Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου, (Świadectwo wpisu do rejestru architektów wydane przez Naukową i Techniczną Izbę Cypru (ETEK));

r) na Łotwie:

„arhitekta diploms” ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un "Arhitekta prakses sertifikāts", ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība

(„dyplom architekta” wydawany przez Departament Architektury Wydziału Inżynierii Państwowego Uniwersytetu Łotewskiego do 1958 r., Departament Architektury Wydziału Inżynierii Instytutu Politechnicznego w Rydze w latach 1958-1991, Wydział Architektury Technicznego Uniwersytetu w Rydze od 1991r. i świadectwa rejestracji przez Stowarzyszenie Architektów Łotwy);

s) na Litwie:

- dyplomy inżyniera-architekta/ architekta wydawane przez Kauno politechnikos institutas do 1969 r. (inžinierius architektas/architektas)
- dyplomy architekta/licencjacki architektury/magisterski architektury wydawane przez Vilnius inžinerinis statybos institutas until 1990, Vilniaus technikos universitetas do 1996 r., Vilnius Gedimino technikos universitetas od 1996 r. (architektas/architektûros bakalauras/architektûros magistras)

- dyplomy dla specjalistów, którzy ukończyli szkolenie z architektury/licencjackie z architektury/magisterskie z architektury wydawane przez LTSR Valstybinis dailės institutas do 1990 r.; Vilniaus dailės akademija od 1990 r. (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras)
- dyplomy licencjackie architektury/magisterskie architektury wydawane przez Kauno technologijos universitetas od 1997 r. (architektūros bakalauras/architektūros magistras),

do których dołączone są certyfikaty wydawane przez Komisję Atestacyjną przyznające prawo podejmowania działalności w zakresie architektury (architekci atestovani/Atestuotas architektas);

t) na Węgrzech:

- dyplom „okleveles építésmérnök” (dyplom architektury, magister nauk w zakresie architektury) wydane przez uniwersytety,
- dyplom „okleveles építész tervező művész” (dyplom architektury, magister nauk w zakresie architektury i inżynierii budowlanej) wydawane przez uniwersytety;

u) na Malcie:

Perit: Lawrja ta' Perit wydawany przez Universita` ta' Malta, który daje prawo zarejestrowania jako Perit;

v) w Polsce:

dyplomy wydane przez wydziały architektury:

- Politechnika Warszawska, Wydział Architektury w Warszawie; tytuł zawodowy architekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt od 1945 r. do 1948 r., tytuł: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1951 r. do 1956 r., tytuł: inżynier architekt; od 1954 r. do 1957 r., drugi stopień, tytuł: inżyniera magistra architektury; od 1957 r. do 1959 r., tytuł: inżyniera magistra architektury; od 1959 r. do 1964 r., tytuł: magistra inżyniera architektury; od 1964 r. do 1982 r., tytuł: magistra inżyniera architekta; od 1983 r. do 1990 r., tytuł: magister inżynier architekt; od 1991 r. tytuł: magistra inżyniera architekta),

- Politechnika Krakowska, Wydział Architektury w Krakowie; tytuł zawodowy architekta:
magister inżynier architekt (od 1945 r. do 1953 r., Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury),
- Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury we Wrocławiu; tytuł zawodowy architekta: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (od 1949 r. do 1964 r., tytuł: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od 1956 r. do 1964 r., tytuł: magister inżynier architektury; od 1964 r. tytuł: magister inżynier architekt),
- Politechnika Śląska, Wydział Architektury w Gliwicach; tytuł zawodowy architekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945 r. do 1955 r., Wydział Inżynieryjno-Budowlany, tytuł: inżynier architekt; od 1961 r. do 1969 r., Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, tytuł: magister inżynier architekt; od 1969 r. do 1976 r., Wydział Budownictwa i Architektury, tytuł: magister inżynier architekt; od 1977 r. Wydział Architektury, tytuł: magister inżynier architekt i od 1995 r., tytuł: inżynier architekt),

- Politechnika Poznańska, Wydział Architektury w Poznaniu; tytuł zawodowy architekta: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (od 1945 r. do 1955 r. Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury tytuł: inżynier architektury; od 1978 r. tytuł: magister inżynier architekt i od 1999 r., tytuł: inżynier architekt),
- Politechnika Gdańska, Wydział Architektury w Gdańsku; tytuł zawodowy architekta: magister inżynier architekt (od 1945 r. do 1969 r., Wydział Architektury, od 1969 r. do 1971 r., Wydział Budownictwa i Architektury, od 1971 r. do 1981 r., Instytut Architektury i Urbanistyki, od 1981 r. Wydział Architektury),
- Politechnika Białostocka, Wydział Architektury w Białymstoku; tytuł zawodowy architekta: magister inżynier architekt (od 1975 r. do 1989 r. – Instytut Architektury),

- Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska w Łodzi; tytuł zawodowy architekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt
(od 1973 r. do 1993 r., - Wydział Budownictwa i Architektury i od 1992 r. - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; tytuł: od 1973 r. do 1978 r. tytuł: inżynier architekt, od 1978 r., tytuł: magister inżynier architekt),
- Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury w Szczecinie; tytuł zawodowy architekta: inżynier architekt; magister inżynier architekt
(od 1948 r. do 1954 r., Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, tytuł: inżynier architekt, od 1970 r., tytuł: magister inżynier architekt i od 1998 r., tytuł: inżynier architekt),

do wszystkich wymienionych dyplomów należy dodać świadectwo członkostwa wydane przez właściwą okręgową izbę architektów w Polsce przyznające prawo projektowania w dziedzinie architektury w Polsce;

w) w Słowenii:

- univertzitetni diplomirani inženir arhitekture / univertzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (uniwersytecki dyplom architektury) wydawany przez wydział architektury, do których dołączono certyfikat właściwego organu w dziedzinie architektury uznany prawnie, powierzający prawo podejmowania działalności architekta,
- dyplom uniwersytecki wydawany przez wydziały techniczne przydzielające tytuły „univertzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inż.) / univertzitetna diplomirana inženirka” do których dołączone są certyfikaty właściwych organów w dziedzinie architektury uznanych prawnie, które przyznają prawo podejmowania działalności architekta;

x) na Słowacji:

- dyplom w dziedzinie studiów „architektura i budownictwo”(„architektúra a pozemné staviteľstvo”) wydawany przez Słowacki Uniwersytet Techniczny (Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1950-1952 (tytuł: Ing.),
- dyplom w dziedzinie studiów „architektura” („architektúra”) wydawany przez Wydział Architektury i Budownictwa Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1952-1960 (tytuł: Ing. arch.),

- dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo” („pozemné staviteľstvo”) wydawany przez Wydział Architektury i Budownictwa Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1952-1960 (tytuł: Ing.),
- dyplom w dziedzinie studiów „architektura” („architektúra”) wydawane przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1961-1976 (tytuł: Ing. arch.),
- dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo” („pozemné stavby”) wydawane przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1961-1976 (tytuł: Ing.),
- dyplom w dziedzinie studiów „architektura” („architektúra”) wydawane przez Wydział Architektury Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie od 1977 r. (tytuł: Ing. arch.),
- dyplom w dziedzinie studiów „urbanistyka” („urbanizmus”) wydawane przez Wydział Architektury Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie od 1977 r. (tytuł: Ing. arch.), dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo” („pozemné stavby”) wydawane przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) w Bratysławie w latach 1977-1997 (tytuł: Ing.),

- dyplom w dziedzinie studiów „architektura i budownictwo” („architektúra a pozemné stavby”) wydawane przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) w Bratysławie od 1998 r. (tytuł: Ing.),
- dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo-specjalizacja architektura” („pozemné stavby – špecializácia: architektúra”) wydawane przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) w Bratysławie w latach 2000-2001 (tytuł: Ing.),
- dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo i architektura” („pozemné stavby a architektúra”) wydawane przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta – Slovenská technická univerzita) w Bratysławie od 2001 r. (tytuł: Ing.),
- dyplom w dziedzinie studiów „architektura” („architektúra”) wydawany przez Akademię Sztuk Pięknych i Projektowania (Vysoká škola výtvarných umení) w Bratysławie od 1969 r. (tytuł: Akad. arch. do 1990 r. Mgr. w latach 1990-1992; Mgr. arch. w latach 1992-1996; Mgr. art. od 1997 r.)
- dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo” („pozemné staviteľstvo”) wydawane przez Wydział Inżynierii Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Technická univerzita) in Košice w latach 1981-1991 (tytuł: Ing.),

z dołączonym:

- zezwoleniem wydanym przez Słowacką Izbę Architektów (Slovenská komora architektov) w Bratysławie bez wskazania dziedziny lub w dziedzinie „budownictwo” („pozemné stavby”) lub „planowanie przestrzenne” („územné plánovanie”),
- zezwoleniem wydanym przez Słowacką Izbę Inżynierów Budowlanych (Slovenská komora stavebných inžinierov) w Bratysławie w dziedzinie budownictwa („pozemné stavby”),

(b) Po artykule 11 dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 11a

1. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury były wydane lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty poświadczające kwalifikacje w dziedzinie architektury, jeżeli właściwe organy Republiki Czeskiej potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak kwalifikacje czeskie w dziedzinie architektury wymienione w art. 11 jeśli chodzi o podejmowanie i wykonywanie zawodów wymienionych w art. 1 łącznie z art. 23. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność w jednym z zawodów w dziedzinie architektury na terytorium Republiki Czeskiej przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed wydaniem zaświadczenia.

2. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury były wydane lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 20 sierpnia 1991r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury, jeżeli właściwe organy Estonii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak kwalifikacje estońskie w dziedzinie architektury wymienione w art. 11 jeśli chodzi o podejmowanie i wykonywanie zawodów wymienionych w art. 1 łącznie z art. 23. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność w jednym z zawodów w dziedzinie architektury na terytorium Estonii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed wydaniem zaświadczenia.

3. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury były wydane lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 21 sierpnia 1991r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury, jeżeli właściwe organy Łotwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak kwalifikacje łotewskie w dziedzinie architektury wymienione w art. 11 jeśli chodzi o podejmowanie i wykonywanie zawodów wymienionych w art. 1 łącznie z art. 23. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność w jednym z zawodów w dziedzinie architektury na terytorium Łotwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed wydaniem zaświadczenia.

4. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury były wydane lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 11 marca 1990 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury, jeżeli właściwe organy Litwy potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak kwalifikacje litewskie w dziedzinie architektury wymienione w art. 11 jeśli chodzi o podejmowanie i wykonywanie zawodów wymienionych w art. 1 łącznie z art. 23. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność w jednym z zawodów w dziedzinie architektury na terytorium Litwy przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed wydaniem zaświadczenia.

5. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury były wydane lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury, jeżeli właściwe organy Słowacji potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak kwalifikacje słowackie w dziedzinie architektury wymienione w art. 11 jeśli chodzi o podejmowanie i wykonywanie zawodów wymienionych w art. 1 łącznie z art. 23. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność w jednym z zawodów w dziedzinie architektury na terytorium Słowacji przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed wydaniem zaświadczenia.

6. W przypadku obywateli Państw Członkowskich, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury były wydane lub których kształcenie rozpoczęło się w Jugosławii przed 25 czerwca 1991r., każde Państwo Członkowskie uzna te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury, jeżeli właściwe organy Słowenii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak kwalifikacje słoweńskie w dziedzinie architektury wymienione w art. 11 jeśli chodzi o podejmowanie i wykonywanie zawodów wymienionych w art. 1 łącznie z art. 23. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność w jednym z zawodów w dziedzinie architektury na terytorium Słowenii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed wydaniem zaświadczenia.

D. PRAWA OBYWATELSKIE

31994 L 0080: Dyrektywa Rady 94/80/WE z dnia 19 grudnia 1994 r. ustanawiająca szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, którego nie są obywatelami (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 38), zmieniona przez:

- 31996 L 0030: Dyrektywa Rady 96/30/WE z dnia 13.5.1996 r. (Dz.U. L 122 z 22.5.1996, str. 14).

Załącznik otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

„Podstawowa jednostka samorządu terytorialnego” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy oznacza jedną z poniższych:

w Belgii:

commune/gemeente/Gemeinde,

w Republice Czeskiej:

obec, městský obvod nebo městská část územně členěného statutárního města, městská část hlavního města Prahy,

w Danii:

amtskommune, Københavns kommune, Frederiksberg kommune, primærkommune,

w Niemczech:

kreisfreie Stadt bzw. Stadtkreis; Kreis; Gemeinde, Bezirk in der Freien und Hansestadt Hamburg und im Land Berlin; Stadtgemeinde Bremen in der Freien Hansestadt Bremen, Stadt-, Gemeinde-, oder Ortsbezirke bzw. Ortschaften,

w Estonii:

vald, linn,

w Grecji:

κοινότητας, δήμος,

w Hiszpanii:

municipio, entidad de ámbito territorial inferior al municipal,

we Francji:

commune, arrondissement dans les villes déterminées par la législation interne, section de commune,

w Irlandii:

country, county borough, borough, urban district, town,

we Włoszech:

comune, circoscrizione,

na Cyprze:

δήμος, κοινότητα,

na Łotwie:

pagasts, novads, pilsēta,

na Litwie:

Savivaldybės taryba,

w Luksemburgu:

commune,

na Węgrzech:

települési önkormányzat, község, nagyközség, város, megyei jogú város, főváros, főváros kerületei,
területi önkormányzat: megye,

na Malcie:

Kunsill Lokali,

w Niderlandach:

gemeente, deelgemeente,

w Austrii:

Gemeinden, Bezirke in der Stadt Wien,

w Polsce:

gmina,

w Portugalii:

município, freguesia,

w Słowenii:

občina,

na Słowacji:

samospráva obce, obec, mesto, hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, mesto Košice, mestská časť hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, mestská časť mesta Košice; samospráva vyššieho územného celku, samosprávny kraj,

w Finlandii:

kunta, kommun, kommun på Åland,

w Szwecji:

kommuner, landsting,

w Zjednoczonym Królestwie:

counties in England; counties, county boroughs and communities in Wales; regions and Islands in Scotland; districts in England, Scotland and Northern Ireland; London boroughs; parishes in England; the City of London in relation to ward elections for common councilmen.”.